Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIII. Ч.60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 30-го БЕРЕЗНЯ 1956. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, MARCH 30, 1956. No. 60. VOL. LXIII.

АЙЗЕНГАВЕР ВІДБУВ ДВОГОДИННУ КОНФЕРЕНЦІЮ З ДОЛЛЕСОМ

ПРЕЗИДЕНТ ПОПРОЩАВСЯ З ПРЕЗИДЕНТОМ МЕХІКА І ПРЕМ'ЄРОМ КАНАДИ; ЖУРНАЛІСТИ ЗАІНТРИҐОВАНІ КОНФЕРЕНЦІЄЮ АЙЗЕНГАВЕРА З ДОЛЛЕСОМ, ПРО ЯКУ НЕ ПОДАНО ЖАДНИХ ВІДОМОСТЕЙ

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер був у доброму настрої після закінчення конференції з мехіканським президентом Адольфом Руїзом Кортінесом і канадійським прем'єром Луїсом Ст. Лораном в готелі Ґрінбрір в Солфер Спрінґ, Західня Вірджінія. Спершу він попрощав канадійського прем'єра Ст. Лорана. Ст. Лоран сказав, що вдоволений із цієї зустрічі, а Айзенгавер заповів, що подібні конференції буде скликувати частіше. Мехіканський президент Кортінес разом із своїм міністром закордонних справ Паділлею Нервом попрощалися з президентом Айзенгавером та дякували за „чудову гостинність". Міністер Нерво мав із собою книжку президента Айзенгавера „Хрестоносний похід в Европі" і просив автографу в її автора. При цій нагоді Айзенгавер звернув увагу на останній розділ цієї книжки, в якому він твердив в 1947 р., що вільний світ мусить допомагати нерозвиненим державам, щоб комуністи не могли убозтва деяких народів використовувати для своєї пропаґанди. Комунізм може розвиватися в країнах, де панує нужда, і вільний світ мусить протидіяти комуністичній пропаґанді. Айзенгавер заявив особистому секретареві Джеймсові С. Гаґерті, що відбута конференція вдалася, бо вона служила тому, щоб три американські сусіди пізнали себе взаємно. На цих нарадах, казав Айзенгавер, панували щирість і приязнь. Подібна конференція відбудеться в липні цього року з індійським прем'єром Неру. Президент думає, що голови держав можуть себе краще пізнати, коли вони зустрічаються без урядових формальностей і церемоній. Хоч Президент зустрічався впродовж двох днів на конференції зі своїм державним секретарем Джаном Фостером Доллесом, то негайно після того, як прибув до Вашинґтону, відбув із ним двогодинну конференцію. Журналісти зробили з цієї конференції сензацію, але і пресовий секретар Білого Дому Гаґерті і Доллес не хотіли виявити, що було предметом нарад на цій конференції. Вони відповіли, що там обговорювали „справи державного департаменту", про які не можна було розмовляти на конференції в Вайт Спрінґс у Західній Вірджінії. Гаґерті сказав журналістам, що на конференції не обговорювали нічого „надто необхідного" і не хотів потвердити суґестії журналістів, чи там порушували справу совєтської відповіді на Айзенгаверову пропозицію повітряної контролі зброєння. Журналісти не довідалися також, чи на конференції з Президентом Доллес порушував справу продажу зброї державі Ізраїлю, бо ізраїльський амбасадор Абба Ебан на запрошення Доллеса відвідав державного секретаря. Коли амбасадор Ебан виходив від Доллеса, не виявив такої радости, яку мала б людина, яка здобула успіх. Коли журналісти запитували Гаґерті, чи на конференції Доллеса з Айзенгавером порушували „важливі проблеми", пресовий секретар виявив знаки ірітації і заперечив цю суґестію.

...ЛИЙ ДІМ НА ПІДТРИМКУ „ПОХОДУ ЗА СВОБОДУ"

Пані Айзенгавер передає газетному продавцеві Генрі Гаррисонові з Филаделфії чек на 333.56 долярів зібраних в Білому Домі на фонд „Походу за свободу". Посередині Вільям Е. Ґрін, президент кампанії „Похід за свободу"

Секретар торгівлі передбачає збільшення продукції

Вашинґтон. — Секретар торгівлі Сінклер Вікс заявив на пресовій конференції, що продукція в цьому році збільшиться і перевищить продукцію в 1955 році. Вікс на весні минулого року передбачив рекордову продукцію в 1955 році, і це його передбачення справдилося. Секретар торгівлі підкреслив в господарці цієї країни такі явища: 1. передвеликодній рух в торгівлі являє пожвавлення, хоч в деяких стейтах були бурі і снігові; 2. торгівля з закордоном поважно зростає; 3. збільшуються капітали, видатки федерального і стейтових урядів та місцевих самоуправ; 4. серед населення панує довір'я до економіки країни. Вікс твердить, що підприємства продукують на такому рівні, який був в останній чверті минулого року і який стояв на рекордовій висоті. Число затруднених в лютому цього року становило кругло 62,600,000 осіб, і можна припускати, що це число в першій чверті цього року буде рекордово високе. Вікс закликав усі заінтересовані чинники дбати про те, щоб не допустити до інфляції і дефляції валюти. Це буде можливе, коли Конгрес ухвалить законопроєкти, які запропонував уряд президента Айзенгавера.

КАНАДІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ЕКСПЕДИЦІЯ НАВКОЛО СВІТУ ВИЇХАЛА КОРАБЛЕМ „КВІН МЕРІ" ДО АНГЛІЇ

Ню Йорк. — В середу 28 березня виїхала відомим трансатлантійським пасажирським кораблем „Квін Мері" Українська Експедиція Навколо Світу, зорганізована і фінансована канадійсько-українською Фільмовою Корпорацією „Орбіт", що її очолює відомий діяч і меценат мґр. Василь Гультай. В експедиції беруть участь журналіст і письменник Нестор Ріпецький, маляр і графік Мирон Левицький та кіно- і радіо спеціяліст Е. Ост. Експедиція, вивінувана в найкраще модерне фільмове і радіове приладдя й апарати, прибула до Ню Йорку з Торонто, де на її прощання відбувся окремий вечір, влаштований дня 21 березня українцями Торонта і де на інтенцію Експедиції єпископ Кир Ізидор відправив Службу Божу дня 22 березня в українській католицькій церкві св. о. Миколая. Членів експедиції проводжали в дорогу і прощали на кораблі в Ню Йорку її організатор і меценат мґр. Василь Гультай, архиєпископ УПЦ Мстислав та мітрат о. Лев Весоловський, предсідник Українського Народного Союзу п. Дмитро Галичин, д-р Степан Ріпецький, п-на Рома Прийма, представник редакції „Свободи" ред. Богдан Кравців, редактор „Америки" Олег Лисяк та інші. Фільмував проводження в дорогу Експедиції на кораблі „Квін Мері" п. Софрон Федів. Прибувши до Англії і відвідавши тамошні українські осередки й установи, Експедиція виїде звідти до Ірляндії і потому до Швеції, Норвегії і Фінляндії і далі вернувшись до Німеччини, вона поїде европейським континентом через Грецію на Близький Схід і відвідає Ливан, Ірак, Іран, Сирію і Палестину. Звідти Експедиція переїде до Єгипту й об'їхавши африканський континент відвідає Індію, Пакістан, Непаль, Бірму, Японію і Корею. Закінчивши подорож по країнах південно-східньої Азії, Експедиція поїде до Австралії і звідти вже до Південної Америки. Подорож Експедиції триватиме два роки, на протязі яких члени її інформуватимуть про свою подорож з допомогою кореспонденцій і репортажів, друкованих в українській та англомовній пресі ЗДА і Канади. З матеріялів зібраних Експедицією Фільмова Корпорація „Орбіт" плянує приготовити низку фільмів про подорож членів Експедиції та про життя українських осередків у вільному світі. Кошта Експедиції обраховується на понад 150,000 долярів. — По континентах Експедиція подорожуватиме власним автомобілем, який разом з нею відчалив на „Квін Мері".

МОСКВА НІБИ ПІДТРИМУЄ ПЛЯН АЙЗЕНГАВЕРА ПРО КОНТРОЛЮ ЗБРОЄННЯ

Лондон. — У шостому дні теперішньої сесії Підкомісії Об'єднаних Націй для справ ророзброєння, Андрей Громико давав ближчі пояснення до предложеного ним у попередньому дні, в середу 28 ц. м., совєтського проєкту роззброєння. Центр уваги приявних делеґатів ЗДА, Англії, Франції і Канади (крім СССР) був зосереджений на проблемі контрольної системи, яка повинна бути встановлена перед роззброєнням, або одночасно з ним, щоб перевірювати дійсне виконування постанов про роззброєння. Ґромико вперше від липня минулого року, коли то на Женевській конференції „на вершинах" президент Айзенгавер зробив сенсаційну пропозицію „відкрити небесні простори" для контролі військових влаштувань летунством в ЗДА і СССР та обмінятись військовими даними, — висловився позитивно про цей проєкт. Правда, він ще не дав в імені СССР повної згоди на плян Айзенгавера, бо в його проєкті роззброєння є ціла низка застережень щодо контрольної системи і передумов, — і власне обидві сторони, західні і совєтські делеґати, вияснювали ті подробиці. Англійський і французький делеґати були сильно розчаровані новим совєтським проєктом, який по суті відкинув спільний англійсько-французький проєкт роззброєння, запропонувавши від себе таке: 1) „замороження" існуючих військ, складів звичайної зброї та військових бюджетів, себто збереження їх щонайвище на теперішній висоті, 2) редукція наземного війська до висоти по 2,500,000 в ЗДА і СССР та по 650,000 в Англії і Франції, 3) створення контрольного органу Об'єднаних Націй і 4) створення з Західньої Німеччини „пробної обеззброєної зони", на якій всі держави погодилися б не тримати там атомової зброї. Що Совєти розуміють під контрольним органом Об'єднаних Націй і під „пробною обеззброєною зоною" Німеччини, і чи особливо в цьому останньому випадку Совєти задумують перепачкувати у такій формулі взаглі анулювання Паризьких протоколів, що дозволили Західній Німеччині поставити пів мільйонову армію, — цього ще остаточно не з'ясовано. В західніх дипломатичних колах ніби настав деякий „оптимізм" щодо виглядів на порозуміння в справі якогось роззброєння, якщо Совєтський Союз дійсно погодився б на таку взаємну контролю, як її пропонував президент Айзенгавер, з головною ціллю — зменшити шанси несподіваної атаки і тим самим збільшити довір'я народів у мирові інтенції.

Сталіна деґрадуватимуть „ступнево"

Москва. — Загальне враження серед дипломатичних кол і закордонних журналістів у Москві з проголошеної у „Правді" статті про „брак скромности" у Сталіна і зламання ним „ленінського принципу" про колективний провід таке, що розвінчування Сталіна йтиме далі, але сповільненою та обережнішою ходою. У тій статті (яку й „Свобода" зреферувала у вчорашній новинці), признається Сталінові різні великі заслуги для большевицької революції та переводиться його критику ніби в об'єктивному дусі, закидаючи йому головно приписування собі одному заслуг цілого „трудящого народу". Тому та стаття „Правди", хоч перший публічний і явний виступ друком проти Сталіна, вийшла куди блідше й лагідніше, як персональні виступи різних партійних діячів на фабричних і партійних мітинґах скрізь по Совєтському Союзі. Правда, на тих мітинґах — як ось, напр., у Ленінграді, поза офіційним партійним промовшем, який „пояснює" рішення 20-го з'їзду комуністичної партії СССР про „колективний провід" — всі зібрані здебільша мовчать.

„30 років громадської служби — це для мене досить" — заявляє Труман

Кензас Сіті, Мо. — Бувший президент Геррі С. Труман заявив, що поїде на Крайову Демократичну Номінаційну Конвенцію в Шикаґо в серпні цього року, але повторив при цьому свою давнішу заяву, що не збирається ще раз кандидувати на президента, бо „Зо років громадської праці па високих становищах — це для мене досить". Цю заяву склав Труман у зв'язку з тим, що деякі демократи дискутують над тим, чи не покликати б Трумана на кандидата на президента, коли Крайова Демократична Номінаційна Конвенція зайде в сліпий кут і не зможе погодитися на котрогось із тих кандидатів, які зголосили свою кандидатуру. Труман сказав, що „боїться росіян, хоч всі вони в останньому часі багато говорять про добру волю. Вони можуть дивитися вам в очі і при тому брехати, немов шахраї, бо так робив Сталін і інші провідні комуністи".

Французький міністер закордонних справ приїде до Вашинґтону

Париж. — Офіційно повідомлено, що Християн Піно, французький міністер закордонних справ поїде до Вашинґтону, як гість державного секретаря Доллеса. Цей останній запросив його під час зустрічі в столиці Пакістану Карачі, щоб спокійно переговорити спільні справи, які турбують Францію й Америку. Піно висловився був в минулому місяці, саме безпосередньо перед своїм виїздом до Карачі на з'їзд восьми міністрів закордонних справ держав-учасників Південньо-східнього Азійського оборонного пакту, дуже критично про розбіжності в західньоальянтській закордонній політиці. Одною з найактуальніших справ, що становитиме предмет тих французько-американських розмов, буде вислід відвідин французького прем'єра Молле й самого Піно у Москві, куди вони збираються з відвідинами у травні цього року.

Стівенсон закидає Кіфоверові розбивання єдности партії і демагогію

Лос Анджелес, Каліфорнія. — Демократичний кандидат на президента Адлей Е. Стівенсон несподівано полетів до Каліфорнії, щоб там послабити впливи сенатора Естеса Кіфовера, які той здобув в тому стейті, ведучи кампанію для здобуття голосів 56-ох делеґатів на Крайовій Демократичній Номінаційній Конвенції в серпні ц. р. в Шикаґо. Виступаючи в Лос Анджелесі Стівенсон пораз перший вніс до боротьби проти Кіфовера особисту різкість і грубість, виявляючи поіритованість. Стівенсон з роздратуванням говорив про те, що Кіфовер твердив нібито в Міннесоті підтримували Стівенсона тільки партійні провідники, а загал виборців голосував на Кіфовера. (Сенатор Кіфовер відповів на це Стівенсонові з Арізони, де тепер веде передвиборчу кампанію, що демократичні партійні провідники старалися застрашити його, щоб не кандидував проти Стівенсона). Стівенсон твердив, що Кіфовер своєю тактикою розколює і послаблює Демократичну партію, якої єдність він, Стівенсон, старається зберегти вже четвертий рік. Бувший демократичний кандидат на президента твердив, що він порушує під час кампанії виборчі проблеми, а Кіфовер веде свою кампанію при допомозі стискання рук виборців. Стівенсон твердив, також в своїй промові на телевізії NBC, що Кіфовер займає різне становище в важливих проблемах, залежно від того, де виголошує свої промови. „Я не буду нічого обіцяти виборцям, казав Стівинсон, в що я сам не вірю або про що знаю, що цього не можна здійснити". Стівенсон мав летіти на Флориду але несподівано змінив свій плян і прибув до Каліфорнії щоб паралізувати впливи сенатора Кіфовера.

Міні закликає не торгувати з комуністами

Ню Йорк, Н. Й. — Голова Американської Федерації Праці - Конґресу Індустріяльних Робітників Джордж Міні, промовляючи на прийнятті Нюйоркського Будівельного Конґресу в готелі „Шератон-Астор", остерігав американських промисловців, щоб не торгували з совєтськими державами. Міні заявив, що зорганізоване американське робітництво, яке він очолює, не має жадних зв'язків із комуністичним світом, і такої самої лінії повинні притримуватися американські підприємці. На думку Міні, американські підприємці „обдурюють себе самих, коли думають, що можуть заробити на торгівлі з Росією, бо на довшу мету Росія використає куплені в ЗДА товари проти американців". Совєт. Росія, твердить Міні, не зреклася своєї головної мети — запанувати над світом, а теперішні примирливі заяви совєтських провідників — це тільки обман і зміна тактики. Під совєтською диктатурою, подібно як і під Гітлером та Муссоліні, неможливі вільні робітничі спілки і вільні підприємства. На цьому прийнятті відчитав молитву Кардинал Френсіс Спелман, яку вислухали 1,000 делеґатів, представників будівельних компаній і робітничих спілок будівельників.

Східньо-німецькі комуністи заговорили про „помилки судівництва"

Берлін. — Східньонімецький „прем'єр" Отто Гротеволь закинув органам комуністичного судівництва зловживання, чи пак „легковаження" законів. Він звернувся з закликом до генерального прокуратора, щоб той „як мога найшвидше" предложив проєкт збільшеної своєї контролі на машиною східньо-німецького судівництва. Він навів цілу низку самовільних актів незаконного притримування у в'язниці на кількатижневих допитах, накладання самовільних кар посадниками міст, примушування до „добровільної" праці і т. д. „Міністерство справедливости мусить зоркіше стежити за леґальними рішеннями" — казав Гортеволь. — Цей його виступ уважається шпилем цинізму, бо ж східньо - німецьким міністром справедливости є Гільда Бенямін, звана „червоною" або „кривавою" Гільдою, що завела систему найбільш жорстоких і безглуздих ‚процесів' і присудів „включно з масовими засудами смерти на ґільотині. Чи у висліді цього „нового курсу" мали б „вичистити" саму червону Гільду — це ще невідомо.

У Френарос на Кипрі зревідовано 1,200 осіб

Нікозія, Кипр. — В наслідок вбивства у містечку Френарос двох англійських вояків, військо окружило ціле містечко і переведено не тільки ревізію в усіх будинках того містечка, але й перешукано персонально всіх 1,200 мешканців міста. Вбивство англійських вояків сталось посередині містечка в білий день, коли вузькою вуличкою їхала колона військових авт. Несподівано посипались з двох сторін стріли, які відразу вбили поручника і шофера в першому авті. Вояки з наступних авт негайно відкрили вогонь по домах обабіч вулиці, при чому загорілась одна каварня. Арештовано наслідком ревізії за зброєю 16 осіб, серед яких були 4 особи, що їх знайдено в ліжку у повному одязі. — Знайдено теж шість військових крісів, вкрадених з англійського військового складу в січні ц. р. На містечко наложено контрибуцію у висоті 1,500 англ. фунтів (дол. 4,200). В інших частинах Кипру був розмірний „спокій", до якого зараховувані є атентати, які не закінчилися смертю.

Четверо вбитих й около 150 ранених під час експльозії збіжевого елеватора у Филаделфії

Филаделфія. — В середу у вечірніх годинах потряс широкими просторами Филаделфії незвичайно сильний вибух елеватора у збіжевому магазині, що розташований в одній із найбільш рухливих околиць на перехресті вулиць Маркет і 30-ої. Експльозія зруйнувала доценту майже увесь збіжевий магазин, що займає простір одного бльоку, і тяжко пошкодила ряд навкільних будівель, між іншим новозбудований цього року будинок филаделфійського часопису „Івнінґ Буллетин" та Інститут Дрекслера. Досі устійнено, що є четверо вбитих. Число ранених, між ними кільканадцять студентів Інституту Дрекслера, оцінюють на яких 150 осіб. Експльозію спричинило надмірне нагромадження пилюги в одному із збіжевих елеваторів. У висліді вибуху почалася велетенська пожежа, яка тривала цілу ніч з середи на четвер і яку тільки з трудом повелося зліквідувати. В засягу цілої милі навколо місця експльозії повибивані всі шиби у вікнах, потріскали стіни і попадали стелі.

● **Три хлопці з Біґ Спрінґу** в Тексасі викопали з землі пачку паперових грошей на суму 1,800 долярів. Але користи з цього вони не мали: це були гроші валютою уряду Конфедератів з часів Громадянської війни.

● **Філіппінський амбасадор** генерал Карлос П. Ромульо, промовляючи в Каледж Парку, Мериленд, сказав, що вільний світ у боротьбі проти комунізму програв велику битву в Азії, втративши Китай.

Араби не хочуть миру з Ізраїлем

Об'єднані Нації. — На засіданні Ради Безпеки Об'єднаних Націй в середу 28-го березня делеґати Єгипту і Сирії, запрошені туди без права голосування заявили, що воно заявляться до пропозиції ЗДА про вислання на Близький і Середній Схід генерального секретаря ОН Гаммершилда в мирово-посередницькій місії тільки тоді, коли спершу дістануть вияснення від американського делеґата про ближчі цілі тієї місії. Делеґати арабських держав настоюють, щоб Гаммершилд не мав права займатися такими справами, як устійнення постійних кордонів Ізраїлю чи поладнання проблеми кругло 900,000 арабських втікачів із Палестини, а обмежився лише до питань, зв'язаних з точним зберіганням постанов військового перемир'я з 1948 року. Американський делеґат, амбасадор Кебот Лодж, мол. заявив, що американська пропозиція не мала на увазі ніяких „задніх думок" ані скритих цілей, а найточніша аналіза тієї пропозиції може виказати тільки одно: що ціллю Об'єднаних Націй є недопустити до вибуху нової війни. На Середньому Сході, як повідомляють часописні кореспонденти, арабські націоналісти й комуністичні аґенти розпускають поголоски, що заміром ЗДА і взагалі Заходу є перевести через Об'єднані Нації постанову, — щоб Ізраїль і арабські держави стягнули свої війська з-над кордону, і щоб таким чином уможливити західнім військам вступити до того — „нічийого краю" та, з черги, накинути арабським державам коректуру кордонів в користь Ізраїлю і розв'язку проблеми втікачів по його лінії.

В АМЕРИЦІ

● **Пані Айзенгавер** передала на руки Генрі Гаррисона 14-річного хлопця з Филаделфії, чек на 333 доляри, які зібрала від службовців Білого Дому на „Хрестоносний похід волі".

● **Під час свята Пасхи** у синагозі в Бронксі, Н. Й., саме перед Богослужбою завалилася стеля. Трьох жінок, які були на бальконі, витягли поліцисти з-під грузу. Дві жінки тяжко ушкоджено. Коли б це було сталося під час Богослужби, жертв було б багато більше.

● **У стейті Ню Джерзі** збільшено податок від пачки цигарок на два центи. Досі чимало мешканців Ню Йорку купували дешевші цигарки в сусідньому стейті Ню Джерзі. В стейті Ню Йорк податок від пачки цигарок становить три центи, в Делевер — 3, в Пенсилвенії — 5 центів. 12 мільйонів долярів, зібраних з податку від цигарок у Ню Джерзі, призначено на будову шкільних будинків.

● **Під час традиційної** Великодної Паради во П'ятій евеню в Ню Йорку, в якій у попередніх роках деколи брало участь до мільйона осіб, поліція дбатиме, щоб реклямою і продажем товарів не порушувано святкового настрою. Автомобільний рух між 40 і 60 вулицями буде стриманий на 5-ій евню.

● **Пілот Брюс Хоносі**, коли йому забракло газоліни, мусів приземлитися зі своїм літаком на подвір'ю в'язниці в М'Алестері, Оклагомі, бо ж не мав іншого відповідного місця. У той час на подвір'ї в'язнів не було і приземлення відбулося щасливо.

● **30-річна Клара Белл Олдс** украла в свого прадедавця в Лос Анджелесі 6,000 долярів і виїхала до Ляс Веґасу, де за ці гроші безжурно бавилася. Решту грошей вона програла. На суді Клара Олдс сказала: „Охота до гри лежить в моїй крові. Жалую, що не взяла більше грошей, бо однаково дістала б таку саму кару!"

В СВІТІ

● **Князь Норфолку**, чільний католицький діяч Англії, виступив гостро в Палаті Лордів проти відвідин Маленкова і Хрущова, закинувши „протестантським міністрам" (Іденові і ін.), що вони, запрошуючи совєтських головачів, забули про переслідування релігії в СССР. Вискавнт Александер боронив Протестантську Церкву від цього закиду, а речник уряду заявив, що в розмовах з совєтськими гістьми їм висловлять погляд англійців на переслідування Церкви в Совєтах.

● **В Альжирі** триває партизанська війна. Французький уряд офіційно повідомив, що впродовж двох перших днів цього тижня в кількох сутичках з французьким військом згинуло 40 арабських партизанів. В Тунісії крайні арабські націоналісти вбили вже двох чільних арабських діячів-націоналістів, прихильників самостійности у тісному союзі з Францією.

● **У князівстві Монако** дні 18 і 19 квітня ц. р. проголошено „державним святом", — в ці дні відбудеться цивільне і церковне вінчання князя Райніє III з американською фільмовою зіркою Ґрейс Келлі. Якщо погода буде гарна, молоді помалу їхатимуть від римо-католицького собору св. Миколи до палацу відкритим автом, щоб могли їх побачити всі без вийнятку мешканці цієї „держави", яких є всього 20,000. Зате нічліги приготовлено на 60,000 гостей і туристів, що прийдуть до Монако з цієї нагоди. Впродовж цих двох днів вступ до місцевих кінотеатрів буде безплатний, але заборонено буде висвітлювати фільми, в яких грає Ґрейс Келлі.

● **Шеф совєтської поліції** генерал Іван Сєров передчасно виїхав з Лондону, бо кампанія англійської преси проти нього ставала щораз гострішою. Совєтський амбасадор в Лондоні Малік „потішив" англійців заявою, що Сєров ще вернеться — разом з Булґаніним і Хрущовом. Сєров хотів був привезти з собою 40 „тєлохранителів", але Скотленд Ярд погодивсь лише на сімох, у цивільних вбраннях із револьверами в кишенях.

● **Йорданський прем'єр** Самель ель-Ріфай зрікся свого становища, посварившись з молодим королем за справу союзу з Савді Арабією; король з родини Гашемітів, згідно з традицією свого роду, тримається здалеку від династії Савдів.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES.	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	6.50	Six Months	6.50
На три місяці	3.50	Three months	3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЧЕРВОНИЙ ЧИРЯК

Остання акція податкового уряду проти комуністичної партії та її публікацій у цій країні за нехтування такого основного громадянського обов'язку, як вимагане законом плачення податку, звернула знову увагу на зльокалізований, але все ще не вилікуваний п'ятиколонний комуністичний чиряк на здоровому американському демократичному організмі. Коротко ця акція виглядала так:

Минулого вівтірка, 27-го березня, аґенти департаменту скарбниці наклали арешт на бюра і діловодство комуністичної партії та її органу „Дейлі Воркер" в Ню Йорку, Филаделфії, Дітройті, Шикаґо і Сан Франсіско за те, що вони від 1951-го року не заплатили, згідно з обрахунком податкового уряду, 435.314 долярів. Податкові аґенти, при допомозі місцевої поліції, видалили з бюр службовців та запечатали ці бюра і все, що в них знаходилось, заборонивши комунебудь туди входити і щонебудь звідтіль виносити.

Це є звичайна практика в таких випадках, і вона — як це виразно вияснив податковий уряд — не має нічого спільного з політикою. Це не був також перший випадок, що така акція була потрібна. А проте, комуністичні галапаси, яким податковий уряд закидає ограблення країни на майже пів мільйона долярів, намагаються ще й виступати в ролі мучеників і героїв, мовляв, акція податкового уряду — це „беззаконне намагання приборкати політичну опозицію з допомогою поліції". Закид в неплаченні податків один з п'ятиколонних лідерів намагався вияснити тим, що, мовляв, „ми не мали прибутків, отже не потребували платити податку".

Досі в Америці була відома у зв'язку з неплаченням податків головно одна категорія людей: бандити-ґанґстери. Вони не платять податку із „зрозумілих" причин: виповнюючи податкові звороти, треба подавати джерело і суму прибутку. Як же ж ґанґстерові подавати, в кого і скільки він украв? Ця категорія неплатників податку збільшилась тепер — як виходить з акції податкового уряду — ще й „ідейною" відміною — комуністами.

Очевидно, що нехтування закону і обов'язку платити податок має серед комуністів не тільки ті самі причини, що в ґанґстерів, але ще й деякі додаткові. Подібно, як ґанґстери, комуністична п'ята колона не може признатись, звідки вона дістає свої прибутки, щонайменше не може признатись до джерел всіх прибутків. Проте, в нехтуванні податкового обов'язку комуністи мають не тільки причину, але й ціль. Поперше, вони признають конституцію і закони тільки в тій їх частині, яка відноситься до громадянських привілеїв, але „принципово" заперечують закони, які відносяться до обов'язків громадян. Відомо ж, що свого часу комуністична п'ята колона зайняла була становище, згідно з яким американський громадянин мав би відмовитися від військової служби та повинности, якби вибухла війна між Америкою і Совєтським Союзом. Подруге, нищити країну та підривати її владу є головне завдання комуністичних п'ятиколон, бо це — один із головних засобів у боротьбі за „диктатуру пролетаріяту". Маючи таку мету, комуністи не можуть послаблювати змагання до неї плаченням державних податків.

Обвинувачення, яке видвигнув тепер проти комуністичної п'ятої колони податковий уряд, доповнювало б довгий список злочинів, що їх допустились ці п'ятиколонні шкідники супроти своєї власної країни. Чого тільки ця п'ята колона вже не має на своєму сумлінні: підривність, шпигунство, зрада, всі найгірші і найпідліші злочини, які лише є в людській мові, записані в історії діяльности тих шкідників. Часом людина вже сама не знає, як оцінювати демократичну і людяну поведінку відповідальних за добробут і безпеку країни урядових властей у відношенні до цих п'ятиколонних паразитів.

Все ж таки історія виправдує таку поведінку. Не зважаючи бо на всю поблажливість уряду та на всі широкі можливості для підривної роботи в обставинах американської волі, комуністична п'ята колона корчиться і поступово зникає. Виходить, що американський демократичний організм таки направду сильний, здоровий і сам дає собі раду з гнилими чиряками. Є всі підстави сподіватись, що цього чиряка можна буде цілком позбутись, і кожний свідомий громадянин повинен до цього на свій лад спричинитись.

ПОВАЛЕННЯ НОВОЧАСНОГО ПЕРУНА

Атака на Сталіна, що її почали теперішні кремлівські верховоди, — хоч і як сенсаційна — не може дивувати. Це — нормальний розвиток подій, зумовлений не лише тридцятирічним пануванням цього безпощадного тирана, але й самою большевицькою революцією. Що більше, зародок цього лежить у самій історії російської імперії. Обставини зумовили перехід большевицької революції в „диктатуру пролетаріяту", яка завершилась тридцятирічним абсолютним пануванням Сталіна. Це ж бо ще Ленін, якого витягають тепер із саркофага, як незаперечний авторитет і зразок большевика-революціонера, розв'язав усі партії в Росії, ламаючи своє приречення про толеранцію. Це і був перший і основний удар по ідеї революції, яка своїм головним гаслом мала свободу. Відмовивши цієї свободи іншим, Ленін був спричинником того, що свободу втратила і його власна партія. Ленін мав „щастя" померти у ту вирішальну хвилину, коли обставини змушували большевиків вибирати між приверненням демократичних свобід і диктатурою. Можливо, що Ленін, вихований на зразок західньоевропейської соціял-демократії, де політична думка зроджувалась в дискусіях і конференціях, був би вагався поки перейшов на становище автократичного диктатора. Але обставини доручили цю ролю Сталінові, який був для неї всім своїм єством підготовлений.

Головна проблема стояла в інтерпретації м а р к с і в с ь к о ї теорії, за якою сам Ленін стверджував, що неможливо побудувати соціялізму в одній країні. Але коли „інтернаціоналіст" Ленін, а вслід за ним і Троцький плекали думку про світову революцію, Сталін зразу включився в русло російського державного еґоцентризму і висунув думку „побудови соціялізму в одній країні". Саме ця нова ідея стала вихідною точкою для росту Сталіна-диктатора, що більше, він з погляду цієї ідеї накреслював нове розуміння марксівської доктрини, накидаючи її, як догму, не лише в Совєтському Союзі, але й всьому міжнародному комунізмові. Обставини допомогли цьому. Совєтський Союз був ізольований від усього світу, і большевизм, ідейно самоізольований, духово і політично увійшов у традиції російської імперії. Сталінізм, — як заявляє біограф Сталіна і знавець проблем Совєтського Союзу І. Дойчер, — був посднанням західньоевропейського марксизму з московським варварством. Самі обставини, наслідство, яке залишили московські царі після вікового панування, спричинили, що марксизм у Совєтському Союзі став релігією, ортодоксальною догмою, якої не треба розуміти, але в яку треба вірити. Усобненням цієї догми став Сталін.

Треба підкреслити, що Сталін був вихований у духовній семінарії, в якій підготовлявся до священичої служби. Той же Дойчер доказує, що Сталін не знав навіть „Капіталу" Маркса, а прочитав його щойно на старості літ. Марксівську доктрину він зображував і в насвітленні і в інтонації, як незаперечну правду, і тим саме здобував для неї прихильність відсталого й темного населення Росії. Вистачить навести клятву Сталіна над труною Леніна („клянемось тобі, товаришу Ленін"), що звучить як релігійна маніфестація, щоб зрозуміти його інтерпретацію марксівської доктрини. Ця Сталінова інтерпретація марксизму мала в собі все наслідство, яке виніс він із далекої, закутаної старовинними забобонами, Грузії. Саме тут треба шукати підстав, на яких виріс культ Сталіна в Совєтському Союзі. Сам Сталін започаткував цей культ, підносячи особу Леніна, гробниця якого в Москві на Червоній площі стала справжньою комуністичною Меккою для всіх визнавців комунізму. Ця догматична інтерпретація науки Леніна (від якої Сталін на ділі далеко відійшов) дозволила йому засудити і знищити всіх єретиків — творців большевицької революції, які не могли включитись у Сталінове розуміння марксизму, і в той спосіб утвердити за собою абсолютну владу над життям і думками 200 мільйонів населення Совєтського Союзу.

„К р е м л і в с ь к е сонечко", „батько народів" — це вже наслідство темного у релігійному забобоні східнього примітивізму, на якому і виріс Сталін до величини почитаного божка.

Зрозуміла річ, що це мусіло проминути. Проти цього діяли обставини і проти цього діяв сам Сталін, підрізуючи галузь, на якій розрісся його культ. Індустріялізація Совєтського Союзу, колективізація, далі війна і вихід на Захід принесли підставові зміни. На місце забобонного селянина прийшов вишколений індустріяльний робітник. Совєтський Союз, під диктаторською рукою насильства перейшов від дерев'яного плуга до атомової енергії. У політиці Совєтський Союз вийшов з ізоляції і зустрівся безпосередньо з західнім світом. Зрозуміла річ, в такій ситуації самі обставини вказали на недорічність існування примітивної фігури божка і вимагали її усунення. Божка-Сталіна не знищено таки негайно, коли обставини вказали на недоречність його існування, тому, що він перебрав на себе всі успіхи в переведенні індустріялізації, ба навіть успіхи виграної війни. Свою владу зумів цей диктатор оперти на вірній і відданій собі поліції й армії. Знову ж — коли мова про позасовєтський комунізм — то цей комунізм у світі поширювався вже тепер у совєтському виданні, і тому теж в загальному підтримував культ Сталіна. Лише тоді, коли життєві інтереси окремих країн чи окремих комуністичних партій в окремих країнах були поставлені на вістрі, виникали розходження, як у випадку з Тітом, чи Мао Тсе Тунґом.

Чи справді упадок ідола, якого вже почали валити самі кремлівські верховоди, принесе підставові зміни в Совєтському Союзі? Це питання турбує весь світ, — світ свободи і комуністичний світ. В історії Росії вже були подібні випадки. Іван Лютий і Петро „Великий" довели абсолютизм до вершка, але разом з тим піднесли на вершок потугу Росії. Після їх смерти почався упадок, з якого з трудом Росія піднеслась. Сто років тому панував у Москві цар Микола І, який особисто цікавився навіть покаранням окремих в'язнів. Але після терористичного панування цього царя, його наслідник Олександер II перевів знесення панщини і впровадив „великі полегші". Полегші завважують кореспонденти і в сьогоднішньому Совєтському Союзі. В загальному бачать три можливості, куди може завести Совєтський Союз нова зміна: 1) відбудова сталінізму, 2) військова диктатура і 3) демократизація Совєтського Союзу.

Великих наслідків від нової зміни важко сподіватись. Це ж переводять цю зміну ті самі люди, які допомагали Сталінові зійти на п'єдесталь божка і які самі винні в усіх його кривавих вчинках. Або чи можна думати, що зміни в Совєтському Союзі може перевести „народ", десятками років тероризований і відучуваний від якогонебудь громадського думання? Чейже „найкращі", делеґати 20 з'їзду партії дістали від Хрущова наказ не оплескувати його при вході на залю і почувати себе „майстрами" в залі нарад.

Та все ж ця нова зміна в Совєтському Союзі вказує на слабість нової верхівки. Менші кати не можуть встоятись в тіні великого ката. Вони шукають „модус вівенді" в своїй країні і в світі і будуть ще виправляти політичні штукатерії, аж народ вповні не прозріє і не позбудеться їх разом із їхніми божками, щоб зажити повним і єдино праведним життям.

Т.

Любимор О. Ортинський

ОБ'ЄДНАННЯ НІМЕЧЧИНИ У ВЛАСНОМУ ЗАРЯДІ

У Лондоні відбувається котресь там з черги засідання роззброєневої к о н ф е р е н ц і ї. На передмісті цієї ж самої метрополії, в Баттерзі, чарує своїм усміхом і добре скроєним вбранням (за часів Сталіна носив „сталінську" блюзу) Маленков, викликаючи в англійців сумнів, що такий „найс джентлмен" може бути членом диктаторської кліки і взагалі злою людиною. В Тбілісі, за звідомленням кореспондентів з Москви, „відбулась мала революція", наслідок якої режим зазнає потрясення. До того всього приходять труднощі Франції з Альжирі, англійців на Кипрі, а американці мають на цілий рік зайняття з виборами. З такої міжнародної ситуації щораз ширші кола німецької прилюдної опінії, в першу чергу соціялісти (СПД) та вільні демократи групи Делера (ФДП), роблять висновки, що їх можна схопити фразою:

Геть від Заходу!

Не в драстичний спосіб, не шляхом якоїсь революції чи навіть виповідження договорів. Так далеко ще не є, але різними способами поширюється погляд, що Захід неспроможний виконати своє зобов'язання в справі об'єднання Німеччини, що він зайнятий своїми турботами, а дехто з яльянтів таки й не зацікавлений в об'єднанні країни. І робиться логічний висновок: треба взяти долю Німеччини у власні руки і самим шукати виходу з положення. Тим більше, що, як арґументують ці панове, ситуація корисна для німецької ініціятиви, треба тільки визволитись з ролі поплентача Заходу. На доказ покращання ситуації наводиться такі, нібито, незаперечні факти: 1. в СССР зайшли поважні зміни, відступлено від сталінізму, країна переживає велике внутрішнє потрясення, а тим самим заінтересована в нормалізації стосунків назовні; 2. теперішні можновладці Москви — це не Сталін, і з ними можна договоритися; 3. ставка на Захід завела і нема виглядів, що у майбутньому положення в цьому напрямі зміниться і Захід зможе добитися від СССР об'єднання Німеччини.

Очевидно, ані соціяліст Олленгавер, ані вільний демократ Делер не договорюють, як вище сформульовано, до кінця своїх думок, але не зважаючи на те, що формально вони й далі залишаються „при Заході", все, що робиться з рамени обидвох партій, зводиться на ділі до висловленого погляду.

Назустріч такому розумуванню приходять німецькі комуністи, що останніми тижнями радикально змінили свою тактику. Шеф КПД Макс Райманн, що, уникаючи арешту, зарядженого боннським прокуратором, хвилево резидує в східньому Берліні, заговорив іншою, ніж дотепер, мовою. В останніх роках його виступи відзначалися крайністю, а фраза про революційне повалення режиму Аденауера не сходила з його уст. Вперше за весь час своєї кар'єри Мак став примирливим, засудив дотеперішню тактику партії і висунув, як політичну ціль, об'єднання всіх демократичних сил для осягнення спільних інтересів. Ні для кого не було таємницею, що адресатами його апелю були СПД і ФДП — група Делера.

І знову, помилкою було б думати, що йде про скору реалізацію нового „народного фронту" в Німеччині. Але вже кинено обчислене на далеку мету гасло, яке буде найближчими місяцями у всіх можливих виданнях лянсоване. Бо в міжчасі, як засіб для наближення цієї мети, ведуться послідовно „підготовчі заходи".

Компромітувати і розкладати

Федеративну Республіку Німеччина — це клич на сьогодні, що його пляново переводять різних політичних напрямків, але одної мети „дойче меннер". Хочу, для ясности, ще раз підкреслити: йде про плян на довгу мету, про повільне п о с л а б л ю вання сильного ще сьогодні протибольшевицького фронту в ФРН.

По лінії компромітації кож-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Лев Шанковський

ІСТОРІЯ ВОСЬМИ ЗВЕРНЕНЬ

(До характеристики большевицьких методів у боротьбі з українським визвольно-революційним рухом)

III.

Серед всієї цієї метушні, дня 27 листопада 1944 року, появилося друге звернення, тим разом адресоване: „До населення західніх областей України". Оце звернення появилося перед першою великою акцією проти підпілля ОУН (досі організовано тільки збройні акції проти УПА), що почалася, в грудні 1944 року, в Ходорівщині й, з часом, поширилася на всю територію дії підпілля від р. Сяну до Буковини та від Карпатських гір до р. Південного Бугу й Дніпра й до нетрів Полісся. Звернення це було опрацьоване досить широко і його ціллю було доказати недоцільність і безвиглядність української визвольної боротьби. Рівночасно проголошено „амністію" для всіх тих повстанців і підпільників, що добровільно перейдуть на сторону большевиків. Негайно після опублікування цього звернення, большевики зорганізували велику пропаґандивну кампанію, до якої притягли українську інтеліґенцію, селян, робітників, жінок, а навіть інвалідів і стариків. У Львові скликали відповідні з'їзди, що схвалювали потрібні рішення та окремі звернення до „заблуджених", до тих, що в „схронах", „лісах", тощо. Звернення й заклики підписували письменники, поети, науковці: Тичина, Бажан, Сосюра, Рильський, а на західніх землях Галан, Козланюк, Щурат, Возняк й інші. Було теж колективне звернення українських науковців і громадських діячів, підписане Крип'якевичем, Возняком, Дучимінським, Оленою Степанів, Іриною Вільде, Щуратом, Михайлом Рудницьким й іншими. У боротьбі проти підпілля забрав теж слово Остап Вишня, повернений із заслання, якого большевики зробили редактором журналу „Червоний перець", пізніше „Перець", що його створено спеціяльно для боротьби проти українського визвольно-революційного руху. У цьому журналі Остап Вишня писав свої фейлетони про „самостійну дірку", „самостійні схрони", „незалежні урвища в балках" та про „вошиве восько" і його „генераліссімусів" — Бандеру, Лебедя, Мудрого, тощо. Цікаво, що різні статті, вірші, анекдоти й карикатури, пісні та оповідання, що „розкривали українсько-німецьких націоналістів" появлялися не тільки на сторінках районових та обласних газет, але теж на сторінках республіканської преси.

Окремим родом звернень, що повинні були спричинитися для розкладу УПА й підпілля були звернення тих, що „покаялися". Під статтям у большевицьких газетах почали появлятися підписи людей, більше, або менше зв'язаних з УПА й підпіллям, що, нібито, зголосилися з „повинною". Звичайно в таких статтях колишні повстанці й підпільники виказували всю безнадійність боротьби й хвалили собі большевицьку владу, яка, добросердечно, простила їм усі „провини". Зі свого боку, большевики підкреслювали, що „покаяні націоналісти" користуються повною свободою й опікою зі сторони совєтської держави. Окремі звернення писали теж у газетах нарком НКВД — ген. Василь Рясний та обласні начальники НКВД. Слід відмітити теж виступ старого большевика — т. Дмитра З. Мануїльського, тоді заступника голови РНК та наркома закордонних справ УССР, що виступив з великою промовою проти українських націоналістів на нараді вчителів західніх областей УССР у Львові, дня 6 січня 1945 р. У своїй промові, т. Мануїльський не надто вишуканими методами старався опаплюжити українських націоналістів, виказуючи їхню „аґентурність та злочинність". Мануїльський добрехався до того, що в своїй промові твердив, нібито німці заарештували Степана Бандеру в порозумінні з ним самим і посадили його в концентраційний табір в Саксенгавзені для того, щоб створити коло його особи ореол мучеництва і, тим самим, здобути для свого „аґента" довір'я українських народних мас. Тим часом, серед тисячів зібраних на нараді вчителів західніх областей напевно були сотні таких учителів, які знали, що німецькі окупанти замучили в концентраційному таборі рідних братів Степана Бандери — д-ра Олексу й Василя Бандеру. Якщо б прийняти було логіку т. Мануїльського, то треба було прийняти, що цих братів німці також замордували в „порозумінні" зі Степаном Бандерою...

Після закінчення війни, 1945 року, большевики стали певні, що український визвольно-революційний рух заламається, бачучи безвиглядність боротьби в умовах миру. Щоб оце заламання приспішити, большевики проголошують, дня 18 травня 1945 року, третє звернення до УПА, яке називається останнім. У ньому вони визначають остаточний реченець для зголошування з „повинною", а саме день 20 липня 1945 року. Після цього реченця, говориться в зверненні, ніякі зголошення прийматись не будуть, нікому більше прощено не буде і всі, що не зголосяться, будуть знищені. Рівночасно, в район дій УПА й підпілля, спроваджують фронтові дивізії із Західнього фронту, яким ставлять завдання доконати УПА.

Немає найменшого сумніву, що трагічне звернення, частинно, свою мету осягнуло. На визначені большевиками пункти зголошується значна частина людей, в тому, головно, ті, які в лісах і схронах, укривалися перед мобілізацією до Червоної армії. Число їх йшло в тисячі. Початково, всіх цих людей большевики відпускають додому й дозволяють їм жити та працювати в рідних місцевостях. Пізніше, одначе, всіх цих людей большевики виарештовують, або вивозять під час великої депортаційної акції в жовтні 1947 року. Сьогодні, велика частина цих людей перебуває в совєтських концентраційних таборах, засуджена на довготермінові ув'язнення за співпрацю з українським визвольно-революційним підпіллям.

УКРАЇНСЬКІ АРТИСТИ ЗАКОРДОНОМ

Останнім часом, разом із іншими совєтськими відвідувачами, появилися на Заході також і українські артисти. Недавно з гостинної подорожі по Альбанії вернулася група солістів Київського театру опери і балету ім. Шевченка в складі Петра Білинника, Лариси Руденко та молодої солістки Галини Олійниченко. Артист М. Гришко давав концерти на Угорщині, а артист Б. Гмиря — в Чехословаччині. Крім концертових виступів, вони брали участь у виставах, що йдуть на сценах театрів цих країн. За кордоном побували також українські музики. Успішно виступала з концертами в Єгипті, Сирії й Лівані молода скрипалька Ольга Пархоменко.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК (УВАН) у США

ШЕВЧЕНКО

Річник 5.

(18)

БАРЕЛЬЄФ ШЕВЧЕНКА РОБОТИ АНТОНА ПАВЛОСЯ

Антін Павлось помер вночі з 3-го на 4-те вересня 1954 р. на п'ятдесятому році життя, і барельєф Шевченка в молодому віці в мистецькій спадщині скульптора лишився єдиною пам'яткою, зв'язаною з ім'ям поета.

Пересилаючи 12 травня 1954 р. в листі до автора цієї замітки деякі знимки зі своїх найновіших скульптур, Павлось зробив дописку: „Шукаючи за значком (для листа), натрапив на знимку медальйону Шевченка ... Чи в Нью Йорку не було б його де подіти, бо він стоїть у мене, уже минуло рік, і я вже збираюсь його розбити". Була ще одна дописка, що він відступив би цей барельєф-медальйон якійсь українській інституції в Нью Йорку тільки за зворотом коштів.

Управа Українського Народного Дому в Нью Йорку, погодилась взяти цей барельєф — розмір якого 60 на 47 інчів — надавався для прикраси великої залі. В червні 1954 р. барельєф був уже в Нью Йорку.

З наведених слів з листа, можна встановити, що Павлось працював над барельєфом десь на початку 1953 року. Очевидно скульптор призначав його для поширення серед українських інституцій, бо під час відвідин Павлося в липні 1954 року автор цієї замітки бачив ще один, або два відливи з цього барельєфу в робітні скульптора. Дописка ж у згаданому листі про те, що він збирався розбити барельєф, свідчила, що Павлось зустрівся з браком зацікавлення.

Тонке мистецьке почуття в Павлося сполучалося з глибоким почуттям громадського обов'язку мистця. Він створив низку скульптур з української історії, які переконливо свідчать про це. То були переважно проєкти пам'ятників, які він виконував з тою ж самою інтимністю, що й чарівні скульптурні акти. Все це залишилось майже виключно в проєктах, і лише барельєф Шевченка вже по смерті скульптора вмурований був у стіну Народного Дому в Нью Йорку.

Яків Гніздовський

МАТЕРІЯЛИ І ЗАМІТКИ

КНИГА ПРО КИЇВ ШЕВЧЕНКОВИХ ЧАСІВ

В Нью Йоркській Публічній Бібліотеці, під шифром QFP, зберігається книга: „Кіевъ (въ 1843 году)", надрукована в 1846 році в друкарні Києво-Печерської Лаври.

Книжка, видана сто десять років тому, не викликала до себе ніякої уваги дослідників Києва. Тим часом в ній описані київські пам'ятки, переважно церковного характеру, а деякі сторінки дають уяву про зовнішній вигляд Києва часів перебування в ньому Шевченка.

Вже на вступі подається романтичний опис загальної картини міста, що відкривається з чернігівського берега, з якого Шевченко не раз переїздив Дніпро і востаннє в 1847 році. Описом святинь Києва, які являються разом з тим надзвичайно цінними археологічними й історичними пам'ятками, присвячені окремі розділи, починаючи з лаврських печер. Важливіші храми і такі пам'ятки, як Аскольдова могила, пам'ятник Хрещення, Вишгород та Межигори, подаються на тлі історичних подій, зв'язаних з ними.

Книга „Кіевъ (въ 1843 году)" не зареєстрована ні в одному з приступних нам бібліографічних покажчиків, не згадана в літературі про Київ і є, без сумніву, величезним раритетом. В Нью Йоркській Бібліотеці вона закаталогована як анонімна, але автора її можна встановити на підставі самого змісту книги та літературних даних. Її написав відомий російський церковний діяч, поет пушкінської доби (збірка його поезій „Таврида" 1827 р.), автор багатьох праць релігійно-догматичного характеру Андрій Миколайович Муравйов, брат Михайла Муравйова Віленського — „вішателя", усмирителя польського повстання 1831 року на Литві і Білорусі. В родині Муравйових він не належав ні до тих, „кого вішали", ні до тих „хто вішав", за влучною характеристикою одного з представників цієї родини. В суспільстві, як сам зазначав у своїх спогадах, він займав становище „між світськими і духовними колами". Як поет він був цілком забутий і лише колюча епіграма Пушкіна нагадувала пізнішим поколінням його ім'я як поета. Майже всі релігійного характеру твори він друкував анонімно, але в певних колах вони мали розголос, ім'я їх автора було відоме і деякі праці передруковувалися навіть на початку XX сторіччя.

Вперше А. Муравйов був у Києві в 1823 році „в самом разгаре юного воображения". Його уяву сильно вразили тоді пам'ятки старовини і святині. Враження від Києва збільшилося ще тим, що він ледве не втопився, переїжджаючи Дніпро під час бурі, і своє спасіння здатний був приписати чуду: „меня будто манила к себе воздушная церковь моего ангела Первозванного Апостола, на своем утесе, как бы в облаках".[1]

[1] Муравьев А. Н. Мои воспоминания „Русское Обозрение" 1895, кн. 5 стор. 59.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік II Березень 1956 Число 3

Д. Галичин

ПІОНЕРСЬКИЙ ДУХ

Один із Союзових піонерів згадує в своїх споминах з початкових труднощів в розбудові УНСоюзу про те, що урядовець одного Відділу-УНСоюзу їхав до урядовця іншого, найближчого Відділу приблизно 50 миль, щоб довідатись, як відповісти на один запит у членській аплікації. Їхав він своїм власним коштом і витратив цілий день на таку поїздку.

Цей приклад багато говорить про те, в який спосіб сповняли колись свої обов'язки тодішні відділові урядовці. Це був той піонерський дух, яким відзначались урядовці та поодинокі члени нашої організації. Цей дух не знав жадних перешкод у праці для УНСоюзу і позначався надзвичайною в и т р и в а л і стю, ідейністю, великою посвятою та правильним розумінням членських обов'язків супроти своєї організації, супроти своєї української спільноти.

Присмно згадати, про ті шляхетні та ідейні прикмети, якими відзначались піонери УНСоюзу. Ці прикмети вирізнюються, зокрема, в теперішніх часах та в теперішньому розумінні наших обов'язків супроти нашої організації.

От уже від вісьмох місяців ведеться кампанію за приєднання 3,000 нових членів. Мова не про збільшення організації трьома тисячами членів, а тільки про зорганізування такої кількости. Бо коли брати до уваги, що тепер потрібно принаймні 250 нових членів кожного місяця, щоб покрити той убуток, який має оргаізація кожного місяця з таких причин, як смерть членів, виплата вивінувальних грамот, вибирання готівки на грамоти, суспенза і т. п., то переконаємось, що можна зорганізувати впродовж року, наприклад, 3,000 нових членів, а при цьому зовсім не збільшити організації в членстві.

Ми мали зорганізувати 3,000 нових членів в часі від 1-го липня до 31-го грудня 1955 року, одначе цей обов'язок виконано тільки на 65 відсотків. Супроти того треба було продовжити кампанію на дальших шість місяців, себто до 30-го червня 1956 р. Упродовж січня і лютого цього року ми приєднали до Союзу 544 члени, а в тому самому часі збільшили Союз на 162 члени. Ясно, що такого вислíду не можна назвати успішним, головно, коли мова про кількість членів, на які УНСоюз збільшився.

Ще слабше представляється справа, коли брати до уваги вислід кампанії за 8 місяців. Ми почали кампанію 1-го липня 1955 року, маючи тоді 70,400 членів. З кінцем лютого ц. р. УНСоюз нараховував 71,165 членів, отже, ми за час кампанії, що триває вже 8 місяців, — не збільшили організацію ще навіть на одну тисячу членів.

Тут подано один приклад з піонерських часів УНСоюзу не тому, що ми тепер маємо дослівно йти за тим прикладом. Тепер навіть немає потреби його наслідувати, бо організаційна праця УНСоюзу так поставлена, що не треба їхати аж 50 миль, щоб дістати якісь інформації в справах УНСоюзу. Я згадав про такий приклад головно тому, що на дуже допомогло б, якби ми мали в собі бодай крихітку з того піонерського духа, що його виявляли перші члени УНСоюзу. Тоді наша праця в користь Союзу представлялася б куди краще і тоді певно нам не треба було б року часу, щоб зорганізувати 3,000 членів. Ми були б виконали це завдання ще до кінця минулого року.

Тому хай згаданий тут приклад з піонерських часів промовить до нашого сумління і до нашого розуму та вкаже нам дорогу, якою ми повинні ступати, коли мова про наші теперішні завдання і про наші обов'язки супроти УНСоюзу.

Роман Слободян

ЩЕ ОДИН МІЛЬЙОН

З кінцем лютого ц. р. загальне майно Українського Народного Союзу переступило 18 мільйонів долярів й становило точно 18,080,246.05 долярів. З кінцем квітня минулого року було майна 17,006,977.30 дол., отже за 10 останніх місяців майно організації збільшилося на суму 1,073,268.75 дол. Вісімнадцять мільйонів долярів майна ставить нашу організацію в перші ряди асекураційних організацій і кожний член УНСоюзу має всі підстави і причини на те, щоб радіти успіхами своєї рідної організації. УНСоюз збудований бо власними силами ідейних людей, що посвятили свою працю, свою енергію та зусилля на те, щоб ця народна організація, збудована народом для народу і правлена урядниками, вибраними на головних конвенціях з волі народу, могутніла на користь і славу членства та всього громадянства.

Як інвестоване майно дорослих членів і членів молодечого департаменту? В готівці є 553,442.62 дол. (або 3.06%), в морґеджах 920,585.85 дол. (або 5.09%), в бондах 16,062,926.85 дол. (або 88.84%), у позичках членам 304,918.88 дол. (або 1.69%), в інвестиціях реальностей так: власний дім УНСоюзу 56,350.00 дол. (або 0.31%) і реальності в Керґонксоні, Н. Й. („Союзівка") 171,478,06 дол. (або 0.95%), у друкарні „Свободи" (вартість машин) 10,543.79 дол. (або 0.06%).

Найбільшу позицію в інвестиціях майна УНСоюзу становлять інвестиції в бондах, бо суму 16 мільйонів долярів. Всі бонди є ґарантовані, платять відсотки і мають признану повну книжкову вартість.

Які є обдовження супроти цього майна?

Посмертні і резервові фонди, що призначені на забезпеку виплат зобов'язань на членських грамотах, виносять суму 17,297,403.92 дол. (95.67%), адміністраційні фонди 299,249.40 дол. (1.66%), фонд конвенційний 43,885.55 дол. (0.24%), фонд запомоговий 246,796.04 дол. (1.37%), фонд народний 17,886.56 долярів (0.10%), фонд сирітський 109,964.25 дол. (0.61%), фонд обезпеки інвестицій і смертности 56,552.70 дол. (0.31%), фонд Захисту Сиротинця 6,098.30 дол. (0.03%), і запорука майбутніх податків на проданих реальностях 2,409.25 дол. (або 0.001%).

В минулому 1955 році виплачено членам дивіденду в сумі 121,744.18 дол., а почавши від 1933 року виплачено дивіденд для старших членів і для членів молодечого департаменту на загальну суму 1,680,278.02 дол. Господарку кожної організації міряється відповідно нагромадженою резервою, а надвишка резерви УНСоюзу з кінцем 31 грудня 1955 року, згідно з обчисленням актюарія, виносить суму 4,072,462.29 долярів.

Новий мільйон, на який збагатилась наша організація з кінцем минулого місяця, це без сумніву великий успіх, бо — як відомо — мільйони навіть в Америці не лежать на вулиці. Це тим більший успіх, що в цій країні дуже часто саме мільйонами міряється вартість установ і організацій. Тому то й новий мільйон в касі УНСоюзу — це теж великий здобуток і поважний арґумент не тільки для УНСоюзу і його членів, але і для всієї нашої спільноти та її українського імени. Проте, доцінюючи вповні ці мільйони долярів і їх вартість для УНСоюзу і його членів, я все ж таки вважаю, що найбільшим капіталом Українського Народного Союзу є в першу чергу його члени та їх ідейність і патріотизм, їх величезний вклад в розвиток і розбудову нашого суспільного життя в усіх його ділянках. Тому то й вітаючи членство УНСоюзу з новим мільйоном долярів у їх касі, бажаю йому рівночасно і ще більшої видержливости та ще більшої наполегливости в традиційній вже для УНСоюзу ідейній праці для дальшого розвитку і дальших успіхів цієї організації, бо вони будуть успіхами і всієї нашої спільноти та нашого українського народу.

Ярослав Падох

І ЧУЖОМУ НАУЧАЙТЕСЬ, СВОГО НЕ ЦУРАЙТЕСЬ

Уже близько сто років місяць березень є для нас місяцем Шевченка. Місяцем його життєвого прикладу і його великого слова. Багате, різноманітне громадське життя напозір звужується, обмежуючись до одної книги: Кобзаря і одної людини: Шевченка. Та це тільки наверху так. І книга ця і її автор це синтеза України, її тисячолітньої долі і її призначення. Життя Шевченка це до болю вірний образ життя цілого народу, що під чужим насиллям, у кріпацтві, неволі і на засланнях продовжує боротьбу за свободу й не тратить віри в перемогу правди над неправдою, свободи над неволею. А Кобзар Шевченковий це національне евангеліє, яке понад сторіччя непомильно вказує народові його шлях до свободи і зрівнання з іншими народами назовні, та до справедливого ладу внутрі суспільности. Адже ж чи не найгарячіше моливсл Шевченко саме про єдиномисліє і братолюбіє, як основу сили нації та передумову її нової щасливої долі.

Думки і поучення Шевченка відносяться не тільки до цілого народу, але не менше до його частинок: суспільних організацій. І їх сила прямо залежить від внутрішної спаяности та згідливости їх членів. Проблема ця особливо важлива в умовах життя в неволі на рідній землі, або життя на волі, але поза межами рідного краю. Незгідливість це основний гріх кожної еміґрації і причина її слабости. Одною з головних причин непорозумінь внутрі еміґраційних суспільностей є ступінь, у якому вони засвоїли чужі впливи та позбулися давніх й міра оцінки, яку прикладають до одних і других.

У пребагатій скарбниці Шевченкової мудрости знаходиться поучення, яке ми досконало пам'ятаємо і дуже часто повторюємо, але яке рідко як слід розуміємо та ще рідше зберігаємо. Воно вписане у назві цієї статті. Один суцільний афоризм-поука, зложений з двох невіддємних частин. Як же часто забуваємо про їх невідлучність і про те, що тільки в гармонійнім поєднанні обох Шевченкових наказів — науки чужого і плекання свого — знайдемо повний, нефальшований зміст його науки. Один без другого, зокрема поза межами рідного краю, це нещастя для людини і громади. Джерело внутрішнього роздвоєння, засокрузлости одиниці та глибока непоборна причина роздвоєння й занепаду громади. Важко сказати, котре з двох є більшим нещастям: надміру перенятися чужим аж до меж відцурання всього рідного, традиційного й гордування своїм, чи зовсім неґувати все, що не рідне і принципіяльно відкидати всяке пристосування до умов життя краю постійного перебування.

Але як же багато з наших земляків в минулому і сучасному забувають цю Шевченкову науку. Багато з нас тямить тих наших громадян, часто чолових людей, які перебувши пару років в одній чи другій европейській столиціці, так основно переймалися чужим, що для них не існувало вже ніщо в цілій українській історії, в її побуті, культурі, світогляді, що варто б було зберегти й шанувати. Вони ставалися найбільш безпощадними критиками всього рідного, дарма, що не внесли й не старалися внести нічого вартісного для його піднесення там, де це було потрібне.

Не чуже це явище і в цім великім і свобідним краю. Читачам напевно приходилось цустрічатися з земляками, які кожну неґативну появу в особистім чи суспільнім життю без вагання наттавровували як типово українську духову прикмету, а все, що позитивне, без розбору приписують чужим і йому протиставляють власні хиби.

Скільки то менторських поучень зачинають у нас від завважень, що нам треба скінчити з українськими звичаями, а перебрати чужі, які з правила (для тих менторів) бувають ідеальними. Арґумент, що ментор, набрався нового розуму поза українською спільнотою, виростає у них до ранґи непомильности їх слів і поступовання. Наскільки нам потрібна речева критика та зміна злого на краще, настільки така принципіяльна неґація всього рідного, традиційного є зневажлива для нашого національного почуття та шкідлива для нашої національної громади і справи, бо одна і друга спираються саме на ніщо інше, як на нашу віковy духову, спадщину і її високі вартості. І в Шевченковім часі були такі земляки і він дораджував їм не нести з чужого поля такого краму до рідної громади та й не вертатися до неї, тільки залишитися серед чужої, де їм так любо.

Проблеми, що їх так блискуче уняв Швченко сто років тому у коротких поученнях, мають, як більшість його думок і ідей, таку актуальність, що вони й для нас такі близькі, якби були ним висловлені учора. Їх актуальність не обмежена ні до одної української групи, чи верстви. В Шевченкових словах знайде і наша Союзова громада чимало прямих вказівок щодо шляху, який веде до добра Союзу і всієї української громади. Зокрема його двовірш „І чужому научайтесь, свого не цурайтесь" має глибоке пристосування до наших Союзових справ. Має, бо мусить мати. Адже ж саме в цім Союзі знайшлася найбільша громада наших земляків і то найбільш різноманітна громада, не в'язана ні віровизнанням, ні полі-

(Закінчення на 4-ій стор.)

МІСЯЧНІ ЗВІТИ

В статті з минулого місяця писалося, що кожний член може бути організатором, якщо він уміє пояснити свою грамоту кандидатові на члена. Кожна грамота окреслює виразно зобов'язання УНСоюзу супроти члена і члена супроти Союзу, отже є контрактом між особою та організацією. Таке „чорне на білім" не тільки допомагає новому членові розуміти користі, які випливають з членства в УНСоюзі, але воно теж дає йому відповідне поняття про життєве забезпечення. Його вже не зловить будьякий аґент пустими словами і не вмовить в нього, що приватна асекураційна компанія краща. Тому було б побажаним, щоб кожний член у своєму власному інтересі основно познайомився з умовами на своїй грамоті і вмів пояснити їх не-членові.

В приєднуванні нових членів до УНСоюзу маємо одну важливу перевагу в свою користь над приватними компаніями, бо можемо кожночасно доказати кандидатові на члена, що УНСоюз додержує свої зобов'язання супроти членів. „Свобода", орган УНСоюзу, друкує кожного місяця рекордові і фінансові звіти. Такі звіти поміщені і в сьогоднішнім виданні „Свободи". Отже, треба звернути увагу кандидата на члена на фінансовий звіт за минулий місяць і пояснити йому різні позиції, над якими пересічний читач „Свободи" не застановляється. Доцільним було б порівняти ці звіти з подібними звітами інших братських допомогових організацій, щоб представити УНСоюз в правдивому світлі.

Маєток УНСоюзу — це маєток його членів. Цей маєток зростає з кожним місяцем, а головний прибуток пливе з членських вкладок. Фінансовий звіт виказує, скільки кожний Відділ вплатив за своїх членів в минулім місяці і скільки прибутку було з членських вкладок. Тут наглядно справджується народна приповідка, що „громада по нитці, а бідному сорочка". Членські внески — це ті нитки, що їх члени складають на те, щоб родина померлого члена не лишилася на призволяще. Тільки погляньмо на листу виплат з посмертного фонду, а там побачимо прізвища померлих членів і суму виплаченої спадкоємцям посмертної допомоги. Між ними знаходимо прізвища тих, які колись відзначилися працею для „Батька-Союзу" у своїх Відділах. Знаходимо теж прізвища тих, що їх недоля привела на короткий час до вільної країни. Супроти старих і нових „Батько-Союз" додержав свої зобов'язання однаково.

Не менш важливою є листа виплат з допомогового фонду. Це допомоги, які виплачено членам з уваги на їх каліцтво, або невилікувану недугу. Порійняймо ці виплати з подібними виплатами інших братських допомогових організацій, щоб належно оцінити користі членства в УНСоюзі.

Стільки про фінансовий звіт, але не треба забувати, що рекордові звіти мають своє значення, бо вони передають зміни в членстві УНСоюзу. Тут наперед впадає в очі листа нових членів. Це ті, що нарешті зрозуміли свій і народний інтерес в тому, щоб стати членами народної інституції. Це ті, для яких віддали свій час і працю наші організатори, щоб приєднати їх до великої родини „Батька-Союзу". Між ними знаходимо молодих нових членів, які в майбутньому причиняться своєю працею для дальшої розбудови народної установи. Листа „прийнятих наново" має теж своє значення, бо виказує тих членів, які хвилево з різних причин покинули організацію, а по відповідній перевірці своїх обставин вернулись назад до своєї інституції.

Листу „суспендованих" членів можна різно розуміти, бо більшість з них сплатить заleглі вкладки і буде прийнята наново.

Так, отже, не тільки треба вміти пояснити не-членові грамоту, але добре мати під руками найновіший рекордовий і фінансовий звіти, щоб переконати кандидата на члена, що йому буде найкраще і найкорисніше в УНСоюзі.

Г. Герман

УВАГА! ПРОГОЛОШЕНУ З ДНЕМ 1-го ЛИПНЯ 1955 РОКУ СПЕЦІЯЛЬНУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ УНСОЮЗУ ПРОДОВЖЕНО НА ДАЛЬШИХ ШІСТЬ МІСЯЦІВ, ОТЖЕ ДО КІНЦЯ ЧЕРВНЯ 1956 РОКУ! ПРОДОВЖЕННЯМ ЦІЄЇ СПЕЦІЯЛЬНОЇ КАМПАНІЇ ГОЛОВНИЙ УРЯД, ПРИЗНАЮЧИ НА ЦЕЙ ЧАС ТЕЖ СПЕЦІЯЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАГОРОДИ, ДАЄ НАГОДУ І ЗАОХОТУ ВСІМ ЧЛЕНАМ І ВІДДІЛАМ УНС ВИКОНАТИ Й ПЕРЕВИЩИТИ ПРИЗНАЧЕНІ ЇМ ОРГАНІЗАЦІЙНІ КВОТИ. ТОМУ: УСІ НА ФРОНТ ЦІЄЇ КАМПАНІЇ ЗА ДАЛЬШИЙ РІСТ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЗА КРАЩЕ МАЙБУТНЄ НАШОЇ СПІЛЬНОТИ!

† Д-р Лука Мишуга

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

(12)

Треба згадати, що о. Волянський спровадив також кількох молодих світських інтеліґентів, передусім студента Володимира Сіменовича, що прибув до Шенандоа у березні 1887 р.[25]. Йому то віддав о. Волянський відкразу редакцію заложеного ним українського тижневика „Америка".[16] Крім того о. Сіменович став ще дяком і зорганізував у Шенандоа перший український мішаний церковний хор. Разом з о. Волянським і його дружиною створили вони першу драматичну трупу, з якою виступали в Шенандоа, а опісля в деяких інших місцевостях Пенсилвенії. Ця трупа, як оповідає д-р Сіменович у своїм спогаді, складалася з литовців, поляків, мадяр і одного француза-американця, а в штуці були „співи, танці, жид і боґ-зна-що, бо пододавано все, що тільки могло наших людей забавити".

О. Волянський і о. Ляхович то Сіменович вписалися теж в члени тайного товариства робітників і вуглекопів „Knights of Labor". Члени цього товариства взяли потім участь у похороні о. Ляховича.

Разом з о. Волянським почав Сіменович закладати народні кооперативні торговлі в Шенандоа, Плимуті, Фріленді, Гейзлетоні й Олифанті. До помочі при веденні тих крамниць, що були зорганізовані на лад старокрайової Народної Торгівлі, спровадив о. Волянський трьох молодих студентів — Яновича, Копровського й Вислоцького. Та крамниці не дописали і пожерли багато грошей приватних людей, як і церковних. І ще дали притоку до великого роздору, бо в більшості збанкрутували. Ще більша шкода була моральна, бо крамниці довели до непорозуміння між о. Волянським і „паничами" (так називали тих студентів-молодиків з краю, що завідували крамницями) та о. Андруховичем, якому завідателі крамниць закидали, що він хоче загарбати крамниці у свої руки. А о. Андрухович твердить у своїх споминах, що крамниці мусіли збанкрутувати, бо їх вели люди, які не мали купецької практики. О. Дмитрів називає це „забавкою в бизнес". О. Андрухович зазначає ще, що працю між народом треба було зачинати не від торговельних спілок, а від шкіл і читалень, бо нарід був неграмотний і національно цілком неосвідомлений. Це були самі лемки, бо інших українців тоді в Америці не було. До цього можна додати, що освіти треба було хоч би на те, щоб наші люди зрозуміли, що таке страйк, і не ставали страйколомами, бо за це побивали їх айриші (ірляндці) серед білого дня на вулицях, кидаючи на них каміння.[27]

Як уже згадано, від 1898 р. почало напливати велике число священиків з Закарпаття. Були це люди мадярського виховання і мадярської культури, що говорили між собою тільки по-мадярськи, не мали найменшого поняття про правдиве минуле нашого народу, не знали, хто ми і чиї ми діти, і навіть не хотіли того знати та сторонились від тих галицьких священиків, які робили в Америці перші організаційні кроки та побудували перші церкви. Вони не визнавали ніякої України з Львовом і Києвом, а визнавали тільки один центр — Будапешт, столицею Угорщини, і туманили нарід Росією й „єдиним російським народом" від Камчатки до Карпат. Між цими священиками почалася завзята боротьба за парохії, бо кожний новий священик, що прибував з краю, хотів засісти на парохії вже зорганізованій. В ту боротьбу втягано світських людей, внаслідок чого творилися по громадах „партії". Доходило до тертя й до бійок. Наприклад, у маленькій місцевості Гейзлетон, Па., було в 1894 р. аж три греко-католицькі парохії, з трьома церквами і трьома парохами, а вся „діяльність тих трьох парохів — як писав Юліян Бачинський, — зводилась до того, що кожний з них виклинав у церкві двох інших, насилаючи один на одного поліцію. І всі три видирали собі взаємно парохіян".[28]

[25] Д-р Володимир Сіменович народився 4-го січня 1859 р. в місті Бучач, Галичина. Ходив до гімназії, а потім учився в кадетській школі, яку покинув і скінчив гімназію при помочі інструктора Івана Франка, якому за науку платив обід у людовій кухні, що коштував 10 крейцарів. В Академічній гімназії у Львові він уладив перший вечір, присвячений Шевченкові. Влаштовував студентські мандрівки, в яких брав участь і Іван Франко. На ті прогульки з'їздились українські студенти з цілої Галичини. В Америці скінчив медицину і практикував у Шенандоа і Шамокіні, а потім у Шікаґо. Брав живу участь у громадськім житті. В УНСоюзі розвинув найбільшу діяльність, редаґуючи книжки і часопис „Просвіта" для молоді. Дописував до американських і крайових українських часописів. Викладав у медичнім університеті в Шікаґо. Редаґував перед смертю часопис „Україна", що виходив у Шікаґо. Помер 1932 р. Ближче про його діяльність дивись: Д-р Володимир Сіменович: „З мого життя". Календар УНСоюзу, 1931, Джерзі Сити, Н. Дж., ст. 69-72.

[26] В „Свободі" з 1912 р. (ч. 36) вміщено надісланий з краю спомин о. Волянського „З давніх літ", де він про видавання своєї газети пише між іншим таке:

„В короткім часі по моїм приїзді почало зголошуватись до мене багато людей з інших місць — для заспокоєння своїх духових потреб, так, що небавом зродилася в мене гадка, щоб для вдержання єдности нашого народу видавати газету рідною мовою. Але як до того взятися, коли не було ані редактора, ані якого письменника, ані друкарні з нашим письмом у цілій Америці. Зачав я, проте, сам учитися друкарства, спровадивши собі спершу малу ручну прасу з англійським письмом; опісля спровадив я українські черенки, „кирилицю" з друкарні Ставропигійської, котрі мали ту недогідність, що були трохи вищі від звичайних англійських букв, отже разом тяжко було друкувати. Тою кирилицею зачав я друкувати першу газету, котру назвав „Америка". Друкарства ходив я вчитися до друкарні Геральда, а потому вчив своїх хлопців. Першими моїми помічниками в друкарні були: Григорій Дольний, молодий дяк нашої церкви, і ще молодий хлопець Василь Сарич. Ми складали черенки в себе, а друкували на якійсь старій ручній пресі, яку я купив у Ню Йорку.

„Газета виходила на чотирьох сторінках невеликого формату.

„Редакцію провадив я сам. Газета виходила два рази на місяць, але, при моїх безнастанних, густо-часто далеких душпастирських подорожах, і на те не ставало часу. Деколи помагала мені в редаґуванні й моя покійна жінка, особливо в т. зв. „редаґуванні ножичковім" під заголовком „Вісті зі Старого Краю", які нераз були зладжені, поки я приїхав з якої місії. Те все діялося в 1886 році.

„Яка доля стрінула „Америку" по моїм від'їзді, цього докладно подати не можу. Знаю лише, що „Америка" перестала небавом виходити, а на її місце появилася „Свобода".

Про цю першу газету пише о. Н. Дмитрів („Свобода" ч. 1, 1901) таке:

„Яке було в перших початках мізерне життя тутешніх українців, така була, і мусіла бути, їхня газета. Вона була мізерна як своїм змістом, так і зверхньою формою. Нарід наш, лемки, дуже малим числом письменний, не міг відчувати потреби газети. Вся увага й охота народу були звернені на організацію церковних громад і на будову церков.

„По виїзді о. Волянського до Галичини перестала й „Америка" виходити. На її місце і її черенками видає о. К. Андрухович „Рускоє Слово". Та друга з черги газетка виходить від січня 1891 р. до кінця грудня 1891 р., також у Шенандоа, Па. Вона ще мізерніша від попередньої. Аж у 1892 р. видав о. Гр. Грушка одно число газетки „Новий Світ", якої мені не довелось бачити."

Потім появився „Американскій Жусскій Высникъ, який почало видавати „Соєдиненіє" в 1892 р., а в „Свободі" ч. 4. з 1901 р. знаходимо таку характеристику цієї газети (пише о. Н. Дмитрів):

„Ця газета виходить раз на тиждень двома мовами: руською і русско-словацькою. Головне завдання цеї газети: боронити греко-православну віру, греко-кат. Соєдиненіє, греко-кат. руску народність та греко-кат. попів. Про мову і зміст цеї газети нема що говорити. Мова така чудацька, якої нема ніде на світі. Пригадую собі, як раз писав до мене редактор „Галичанина", що мови „Вєстніка" і сам редактор не розуміє".

Як відомо, ця газета виходить досі. І досі відносини не змінились, а є так, як це описав о. Дмитрів тому десятки років.

[28] Юліян Бачинський: Українська іміґрація в З'єдинених Державах Америки. Львів, 1914, ст. 290.

[27] Д-р В. Сіменович: З мого життя. Календар У. Н. Союзу, 1931, ст. 71.

ЧОМУ НЕМА В У.Н.СОЮЗІ 100,000 ЧЛЕНІВ?

Переглядаючи звідомлення різних приватних асекураційний компаній на терені нашої країни, між двома океанами, можна зауважити величезний зріст особливо тих з-поміж них, які діють в центрах національних громад, сильно поповнюваних тепер новоприбулими. Цікава річ, що наші люди, забезпечуючись в якійсь приватній компанії, не цікавляться різницею, яка існує між такою приватною компанією та рідним УНСоюзом. Там кожний обезпечений має єдиний „привілей" — платити правильно свою вкладку, а коли не заплатить її — його викреслюють. Щоб цього не було, то компанії утримують платних аґентів, щоб вони дбайливо стягали членські вкладки, чого у нас нема. В ніякій приватній аґенції обезпечений не має права до запомоги на випадок недуги, не кажучи вже про те, щоб стати урядником у своєму Відділі, щоб стати делеґатом на конвенцію, щоб діставати за бізцін рідну щоденну газету, дитячий журнальчик та окремі сторінки „Пласт-у", СУМА, ОДУМ, МУН і студентську.

Але найважніша річ, яка існує між приватними асекураційними установами й нашим УНСоюзом: щорічні субвенції на народну українську справу, видавання численних і надзвичайно цінних книжок англійською мовою, видавання тижневика англійською мовою про всі українські справи, утримування поважного персоналу, українців і українок, та участь урядників УНСоюзу в активній українській громадсько-політичній і культурній роботі! До того ж, коли річ іде про саме забезпечення, то УНСоюз дає дивіденду вже по двох роках, хворі члени користають з фонду для вбогих, неспроможним точно платити дається полегші в сплаті, старші віком дістають знижку вкладок, літом можна виїхати до чудової „Союзівки", молодь може користати за пів-даром із курсів українознавства в тій же преґарній вакаційній оселі, УНСоюз проєктує уладження табору для дітей, УНСоюз тісно співпрацює з усіми українськими громадськими централями — для спільного добра спільної нашої американсько-української громади! Чи може все це американський українець дістати в будь-якій приватній асекураційній компанії, хоч би й вона була найсолідніша й накраща?

Дивна річ, що наші люди над цим не призадумуються. Вони й не думають узагалі про конечність обезпечитись на життя: обезпечують свої меблі, перстені, хату, авта, тільки легковажать собі себе самих і свою родину! Ото ж відкиньмо геть цю нашу байдужність і цю безкритичність, які є одинокою причиною, що УНСоюз не має ще 100,000 членів!

Микола Давискиба,
головний радний УНС

ВИЯСНЕННЯ І ПОРАДИ

Членська Грамота. До Головної Канцелярії УНСоюзу приходять запити від відділових секретарів, чому вкладка на грамоті різниться від вкладки, яку член дійсно платить. На це складаються дві причини. Перша — це оплата за подвійне забезпечення, яка зазначена на окремім контракті, що причіплений до третьої сторінки грамоти. Ця оплата не включена до вкладки, що подана на першій стороні грамоти. Друга причина різниці вкладок полягає в тому, що вкладка на грамоті члена чоловічого полу включає оплату за „Свободу" навіть тоді, коли даний член звільнений від цієї оплати і не дістає газети.

Дістаємо теж запити, чому до вкладки на грамотах деяких членів не додано 15 центів на оплату фондів. Кожен дорослий член платить на фонди 15 центів місячно, і ця оплата включена до вкладки, що подана на першій стороні грамоти. Але член оплачує ці фонди тільки на одній грамоті. Якщо він вибрав додаткову грамоту, то до вкладки на додатковій грамоті не додається фондів. Значить, що член оплачує фонди тільки раз, хоч би він мав дві або три грамоти.

Що робити з грамотою суспендованого члена? Коли суспендований член звертає грамоту, на якій є вартісні звороти, то він повинен заявити відділовому секретареві, чи він бажає звороту готівки, чи хоче перейти на виплачене забезпечення, або на безплатне продовження. Ніколи не треба присилати членської грамоти до Головної Канцелярії без повідомлення, що зробити з грамотою. Коли грамота суспендованого члена ще не має зворотних вартостей, то таку грамоту треба задержати у Відділі в надії, що член буде прийнятий наново.

Переступні Листи. До вияснень про переступні листи треба додати наступне: Коли член вибрав переступного листа і не зголосився до іншого Відділу, але вернув до свого Відділу, то його переступного листа треба вислати до Головної Канцелярії. Якщо член згубив переступного листа, то секретар повинен виставити нового і зазначити на нім, що це „дуплікат".

Лікарські оглядини. Пригадується відділовим секретарям і організаторам, що без лікарських оглядин можна приймати нових членів на суму 500 дол. або 1,000 дол. до віку 35 років, а вже у віці від 36 до 40 років можна приймати без лікаря тільки на 500 долярів. Вище 40 років потрібно завжди лікаря, без різниці на суму забезпечення. Якщо член вже має одну грамоту і вибирає додаткове забезпечення, то лікарських оглядин не потрібно, коли сума забезпечення не перевищає 1,000 дол., і коли вік члена не перевищає 35 років. У всіх інших випадках потрібно лікарських оглядин і лікарської аплікації. Для дорослих членів вживаємо двоякі членські аплікації і лікарські і не-лікарські. Якщо лікарських оглядин не потрібно, то треба виповнити не-лікарську аплікацію. На не-лікарській аплікації треба звернути пильну увагу на питання, що подані на третій стороні аплікації. На ці питання треба відповідати словами „так", або „ні", і не вживати ніяких значків замість слів. Вимоги щодо лікарських оглядин відносяться теж до молодечого департаменту. Якщо сума забезпечення перевищає 1,000 дол., то потрібно лікарських оглядин.

Г. Герман

ЖІНКИ І У.Н.СОЮЗ

Коли візьмемо в руки „Свободу", в якій є місячний виказ Відділів УНСоюзу, то тих Відділів нараховуємо понад 500. Годі мені точно означити, скільки є в тих Відділах жінок - урядниць зі старої іміграції, з тут народженої генерації і скільки з нової іміграції. Але наведу деякі приклади, що можуть послужити характеристикою для нашої організації, та стати прикладом для інших.

На днях довелось мені зустрінути дві пані, які є секретарками Відділів УНСоюзу. Одна з них, п-ні Софія Тимчишин (моя тов. зі школи), є секретаркою Від. 501 в Чісголм, Мі. Що ж притягнуло її в секретарство Відділу УНСоюзу — питаю здивовано. Вона ж бо піяністка, учителька музики, якже їй ця праця підходить? П-ні Тимчишин із задоволенням відповідає, що як вона взагалі хотіла б в якійсь організації працювати, то своїм характером і основою відповідає їй ще найбільше УНСоюз. Далі зазначає, що її Відділ новий і не дуже великий числом, заснований бл. п. інж. Олексою Литвиненком, має активних членів в громаді і околиці. На думку п-ні Тимчишин, яка є з новоприбулих, наше жіноцтво повинно уважати УНСоюз за найбільш корисну українську організацію в Америці. Кільканадцять мільйонів майна, придбаного УНСоюзом, є майном української спільноти.

Друга секретарка, яку я зустрінула, це п-ні Надія Литвиненко, дружина відомого скульптора Сергія Литвиненка. Вона секретарює в Відділі 457, що нараховує понад 200 членів, та з яких майже всі є членами Літературно - Мистецького Клюбу. Питаю п-ні Литвиненко про мотиви, які спонукали її стати секретаркою Відділу. Це ж не легка праця, особливо для жінки яка змушена працювати і поза домом (п-ні Л. вчить в українській школі на 7-ій вул.). У відповідь п-ні Литвиненко каже, що УНСоюз є організацією, якої не можна було створити на рідних землях. Наш нарід ніколи не мав так заможних організацій, то чому ж не дорожити тими набутками і майном, придбаним на протязі понад 60 років? З розмови з п. Литвиненко я відчула в неї великий сентимент до тажкої і відповідальної праці українських піонерів в Америці, які створили УНСоюз.

В часі розмови заторкнули ми і брак „Жіночої Сторінки" в „Свободі", про що дуже серйозно говорила п-ні Литвиненко.

Тут мушу згадати, що в Відділі 457 є ще дві визначні жінки в уряді, а це п-ні Ірина Гошовська — касирка і п-ні Ольга Соневицька — голова Контрольної Комісії. Значить, жіноцтво нової іміграції, поволі, але певно забирає чільні місця в Віділах УНСоюзу.

Багато людей кривиться, коли згадати їм про забезпечення в УНСоюзі. Це часом навіть звучить брутально, згадати людині про гроші, які має хтось дістати по її смерти. Одначе, інакше оцінюють це ті, що їм уже забезпечення в УНСоюзі стало в пригоді в найтяжчих хвилинах їхнього життя. Або: померла жінка одного чоловіка. Питають його, чи була вона забезпечена в УНСоюзі, а чоловік здвигає раменами, мовляв, йому „не випадало" забезпечувати жінку на те, щоб по її смерти дістати гроші. Але як його краяни зібрали між собою 150 долярів, то зовсім випадало йому ті гроші прийняти. От, яка нелогічна амбіція в людей. В Америці кожна людина має забезпечення, бо це належить до порядку, до американського способу життя. Про забезпечення повинна дбати особливо родина, яка не має покладного гроша, ані сталої і добре платної праці. Жінка як мати, повинна в першій мірі подбати про забезпечення свойого мужа і своє, а опісля і дітей, бо про жінку - матір кажемо, що вона держить три угли дому, тому то і забезпечення родини залежить в великій мірі від неї. Українська жінка має тяжчі обов'язки, як закорінена вже від поколінь у цю землю американська жінка.

З таких та багатьох подібних міркувань наше жіноцтво в першу чергу повинно пам'ятати про УНСоюз та в ньому і для нього, а через нього і для себе та своєї родини і спільноти якнайактивніше працювати.

Марія Демидчук,
гол. Радна УНС.

Іван Скочиляс

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛІВ

У рямках моєї праці і обов'язків організатора УНСоюзу, відвідав я 11-го березня 1956 р. Василя Новака, секретаря 156 Відділу в Честері, Па. П. секретар ввічливо прийняв мене та запросив на місячний „мітинг". Ну, гадаю собі, мітинг, як мітинг — не один вже бачив і проводив, — але зустріч з людьми, це для мене важливе, тому радо приймаю запрошення. Та мої легковажні думки про мітинг довелось ґрунтовно змінити. Я наглядно побачив і зрозумів, що це таке був УНСоюз від 62-ох років для наших імігрантів.

Перше, що запримітив я, це точність, з якою члени почали приходити. Спершу секретар збирав вкладки, а я використовував час, щоб познайомитись з членами. За декілька хвилин предсідник Відділу, п. Микола Іщук (приїхав до Америки 1912 року) піднісся, а за його прикладом, повставали присутні. З повагою проголошує предсідник початок „мітинґу", підносить свою спрацьовану руку, тричі хреститься та відмовляє „Отче наш". Присутні повторюють слова молитви. Повага і якесь родинне почуття об'єднало цю невелику Союзову родину з 156 Віділу.

Наради відбуваються після заздалегідь приготованої програми. Спільно перевіряють виконання попередніх ухвал та обговорюють біжучі справи, плянують працю на майбутнє. Уважно прислуховуюся нарадам і дивуюся, з якою повагою і діловістю та дійсно по фамілійному, немов справжня родина, все це вирішують.

З перебігу нарад довідуюсь, що члени Відділу заховують незвичайно культурний звичай, а саме: у випадку смерти члена, всі вони зобов'язані взяти участь у похоронах, щоб віддати останню туземну прислугу ближньому. Навіть праця у фабриці не становить перешкоди, бо член має на цей час звільнитися. Дійсно це вияв глибокої культури і пошани ближнього.

І ще один характеристичний момент. Один з членів, що недавно є у Відділі, відмовився платити додаткову вкладку до допомогового фонду Відділу. Він вплачував лише асекураційні вкладки. І саме в часі мітингу заявив, що він не хоче бути далі осторонь, просить прийняти його до гурту, щоб бути разом в так культурнім товаристві, а всі залеглі вкладки він вирівнає. Його притягнула ця духова споясність членів, що творять таку культурну і дружню одиницю у Союзовій організації.

Після вичерпання порядку нарад та по зреферуванні нового статуту Союзу секретарем Відділу — просять мене до слова. Вітаю їх від Союзу та говорю про працю і значення Союзу для нашої суспільности і членів. З'ясовую присутнім многогранну діяльність УНСоюзу: допомогову, культурно - освітню, видавничу, суспільно - харитативну (Союзівка — дім старців) — зокрема підкреслюю, що УНСоюз у системі народного господарства Америки має дві характеристичні риси: господарську і суспільну. І саме ця суспільна прикмета дає УНСоюзові велику етичну перевагу над іншими асекураційними товариствами. В УНСоюзі немає еґоїстичної погоні за зиском, немає розподілу зисків поміж членів-основників (шеровців), на першому пляні праці ставиться послуги для членів. Вигосподарений зиск — це не самоціль, а засіб для розбудови установи та підйому для культурних і соціяльних потреб нашого суспільства .Та суспільна ціха у праці Союзу — це явище соціяльного порядку, що сприяє господарському і культурному розвосві української спільноти.

Живе зацікавлення порушеними проблемами було доказом, що присутні з увагою прислухались до повищих виводів. П. Миколай Муляр перший піддав думку, щоб в квітні влаштувати загальні збори всіх Відділів УНСоюзу, що є в Честері, та запросити на ці збори також громадян не-членів, щоб всі мали нагоду познайомитися з діяльністю і завданнями УНСоюзу. Рішено, що п. Новак, секретар Відділу 156, і п-ні Воловняк, секретарка 388 Відділу, що були присутні, як гості на мітингу, мають в порозумінні з секретарями Відділів 237 і 352 підготовити скликання таких зборів.

І справді приємно було бути на так культурних зборах. Це не були припадково зібрані люди, що вплачують лише асекураційні вкладки; це був збір людей, об'єднаних духово в одну українську суспільну клітину. Так УНСоюз у своїх Відділах гартує людей у спільному змаганні згармонізувати суспільний лад з добробутом громадян та їх чеснотами.

І ЧУЖОМУ НАУЧАЙТЕСЬ, СВОГО НЕ ЦУРАЙТЕСЬ

(Закінчення зі ст. 3-ої).

тичними переконаннями, ні зловісними кордонами, що пошматували живе тіло народу і його землі. Саме в ньому зійшлися разом дві хвилі еміґрації з рідної землі: давня господарська, з новою політичною. Тут на Союзовім ґрунті зустрічаються уроджені й виховані на Україні, і ті, що її вже не бачили, а часто народжені поза нею. Різна ментальність стільки тисячної громади, відмінні умови виховання і життя, тиск різних культурних середовищ тощо створюють дуже пригожі умовини для непорозумінь. У таких обставинах має подвійне значення і вартість наука Шевченка: гармонійне поєднання „чужого" зі „своїм". Хоч для покоління народженого тут нелегко повести межову лінію між тими поняттями, хоч ці поняття не є абсолютними і при їх стосуванні треба зберігати єрархію вартости й відчуття конечности і міри, то все ж вже сама засаднича настанова: пошана для одного і другого та щире серце для далекої України й правдиве співчуття для її боротьби за таку саму свободу, якою втішаються другі народи, запевнять нам найкращий розвиток і світле майбутнє.

Шевченкові святкування, що не минають ні одної свідомої української громади, дають нам нову нагоду усвідомити собі цю основну правду Шевченкової ідеології і нашого існування поза межами України. Всі, що зберігають цей наказ Шевченка, шанують його пам'ять та кладуть основи під забезпечення існування і скріплення, однаково союзової, як і загальної нашої громади. Всі, що не слухають Шевченкового слова, шкодять Союзові і всій нашій національній справі. Глибокий сантимент, що його зберігає до Шевченка навіть найбільш відчужений член його народу, нехай допоможе нам усім у ці Шевченкові дні освідомити собі цю фундаментальну правду.

ПО ЗБОРАХ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗУ

З новим роком мав я нагоду бути на кількох зборах відділів УНСоюзу. Збори відбувалися традиційно. Звіти перейшли майже без дискусій, ухвалено вкладки до ЗУАДКомітету і УККА. До уряду треба було людей просити. Дехто був за старий, дехто за молодий, але більшість тих, що не приймала вибору, були „перевантажені". Це нове слово, яке набрало в нас права громадянства. Ті, що мали в касі більше грошей, раділи, що каса збільшилася, але про Союзівку, стипендії для курсантів, „Веселку", розривок для молоді, підмоги для спорту, мови не було. Бідніші Відділи роздали все, що мали в касі, і говорили, що треба дати якісь імпрези. Тому й збори не були інтересні, ні одні, ні другі! Тому й людей було мало! А кампанія УНСоюзу продовжена, треба членів, щоб заповнювати втрати, щоб рости.

Правда, були й нарікання. Нарікали на УНСоюз, що календар на такому папері дешевенькому, що не витримає в купі і 5 років. А давні іміґранти не раз витягають з шафи календарі, що вже 30-40 років мають і виглядають, як нові. Просили, щоб я, як головний контролер, щось в тій справі сказав, щоб написав до „Свободи", нехай кращий папір вибирають на будуче. Те, що всі члени дістали календар, добра думка, — казали, — це по-американськи, одні радо заплатять, а другі відішлють доляра на „відчіпне" — а „Свобода" з більше грішми дасть кращий календар.

На зборах одного Відділу нарікали, що немає календар „соборницького" характеру і що непотрібно всадили там совєтських маршалів.

Ще на інших зборах нарікали, що Окружний Комітет Відділів УНСоюзу не діє, не дає Союзового Дня, що йому повинно лежати на серці, і що минулого року, якби не Ювілей УНСоюзу, то не було б ні одної імпрези.

Треба, кажуть, оживити життя по Відділах, а ті може оживлять Окружний Комітет і все буде до ладу і прикладу.

Степан Куропась

З ЖИТТЯ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗУ

РІВЕРГЕД, ЛОНҐ АЙЛЕНД, Н. Й.

Забава і збори 256 Відділу

Братство Св. Івана Хрестителя, Відділ 256 у Рівергеді, Лонґ Айленд, улаштував вечерю і баль у суботу, 3-го березня 1956 на парафіяльний галі при Френклін Стріт. Отець Мацелюх розпочав вечерю молитвою. Забава дуже гарно вдалася, бо було багато людей, які дуже гарно забавлялися до пізньої години. Фред Недошитко був керівником забави, а Стефан Бандрівський і Юрко Жук стояли до помочі паням Ользі Недошитко, Анні Вівчар, Анні Жук і Марії Кулецькій. Столи доглядали Анна Калорумакіс і Френсис Кійовська.

Музики, які називають себе „Сінкопейторс", дуже гарно пригравали до танків, що простягнулися далеко поза північ.

Відділ 256 відбував свої збори у неділю 11-го березня 1956 зараз по другій Службі Божій.

Ольга Недошитко, секр.

ВІНДЗОРК, ОН., КАНАДА

Загальні Збори 341 Відділу

Річні Загальні Збори 341 Відділу У.Н.Союзу відбулися 26 лютого 1956 р. в домівці Українського Національного Об'єднання при вулиці Оттава. Збори відкрив голова Богдан Зелений, а предсідником зборів вибрано Олексу Касіковського. Збори відбулись з таким денним порядком:

1. Відкриття зборів. 2. Вибір предсідника зборів. 3. Відчитання протоколу з минулих річних зборів. 4. Звітування урядників. 5. Звіт контрольної комісії. 6. Дискусія над звітами. 7. Вибір нової Управи на рік 1956. 8. Запити і внески.

Збори затвердили вислухані звіти й вибрали таку нову Управу:

Голова — Богдан Зелений, заступник голови — Андрій Ґренюх, рекордовий секретар — Павло Дуда, фінансовий секретар — Іван Хрін, касир — Роман Ковч. Контрольна Комісія: П. Корбан, С. Сумик, О. Лисай. Представником до Відділу УКК — С. Сумик. Відвідувачі хворих — Марія Косіковська, Стефаня Ґренюх і Йосиф Шраєр. На цьому збори закінчено відспіванням гимну „Не пора".

О. Лисай

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Праця одного з Відділів УНСоюзу

Доля і розвиток Українського Народного Союзу залежить від відповідної зорганізованости й активности членів та його проводу по Відділах. Доказом можуть послужити річні Загальні Збори 414 Відділу в Ню Гейвен, 3-го щодо чисельности членів в стейті Конектикат, та одного „з молодих" щодо часу існування, які відбулись при кінці січня ц. р.

Збори відкрив і проводив д-р Юлій Грабович, голова Відділу, який після згадання про померших членів, склав діловий звіт.

Стан членів Відділу по день 31 грудня 1955 був 32, з чого у Відділі дорослих було 209, у дитячому 163. Протягом року приєднано 28 нових членів. Головним арґументом в приєднанні була праця членів Відд. в загальному громадському житті в Ню Гейвені, а найважливішим чинником були дотації, які щорічно призначається із власного фонду на різні національні цілі. За минулий рік виплачено такі квоти: для УККА $25, „Рідна Школа" в Ню Гейвен $26; ЗУАДК $10, Фонд „Веселки" $5, НТШ $5, Філія УККА стейту Конектикат $5, Український Народний Дім в Ню Гейвен $3. Цей допомоговий фонд створено із щомісячних вкладок по 10 цт.

Відділ мав визначену квоту в кампанії приєднування нових членів, а саме 16, але це число перевищив до 28. Це заслуга в першу чергу заступниці голови пані Софії Березицької і секретаря Івана Телюка. Другим цікавим моментом зборів був звіт секретаря, м-ґра Івана Телюка, який, крім звичайного фінансового звіту, подав статистичні дані про стан Відділу, цікаві для образу цілої нашої громади в Ню Гейвені.

Коли говорити про фінанси Відділу, то протягом року зібрано вкладок на суму $11,-621.93, з чого із 10 ц. вкладок на власний фонд Відділу вплинуло $241.80. Загальна сума забезпечення виносить $834,500 — на Відділ дорослих припадає $40,500, а дитячий $94,000. У Відділі дорослих було 209 членів, з цього 108 жінок, або 51%, мужчин 101 або 49%. Жонатих 157, або 75%, вільного стану 52, або 25%. Є у нас багато мішаних подруж, бо 28, або 13% загального числа членів. Жінки більш прив'язані до своєї нації, а чоловіки підпадають скорішій асиміляції і губляться в чужому морі. Статистичні дані за віроісповіданням вказують на стан цілої Ню-Гейвенської громади: греко-кат. членів було 163, або 78%, православних 27, або 13%, римо-кат. і інших 19, або 9%. Прибулих до Америки перед 2-ою світовою війною було 20, або 9.5%, після війни 128, або 61.5%, народжених в Америці 61, або 29%, отож новоприбулі переважують.

Коли б провести подібний статистичний облік по всіх Відділах і організаціях, то ми могли б осягнути цікавий образ нашої спільноти в Америці.

Збори, після вислухання звітів Управи і Контрольної Комісії, уділили абсолюторію уступаючій Управі та перевибрали Управу в такому складі: голова д-р Юлій Грабович, заступник голови пані Софія Березицька, касир інж. Роман Рондяк, секретар мґр. Іван Телюк. Контрольна Комісія: Микола Кошак, Іван Голубович і Богдан Лесь.

На закінчення ухвалено знову відповідний бюджет видатків, при чому найбільш уваги приділено народнимціллям.

І. Телюк

ШИКАГО, ІЛЛ.

Загальні Збори Відділу 221 УНСоюзу

Дня 8 січня 1956 р. відбулись Загальні Збори Братства Св. Стефана, Відділ 221 Українського Народного Союзу. Збори відбулися в приміщенні Дому Відділів УНС при Вестерн Евеню. Відкрив їх молитвою предсідник Відділу Пилип Васильовський. Відтак відчитано порядок дня, який одноголосно прийнято. Предсідником зборів вибрано Івана Дужанського, а секретарем Миколу Сенчишина. По відчитанні протоколу приступлено до звітування. Першим звітує голова Відділу Пилип Васильовський, який зазначує, що члени Управи Відділу не тільки працювали у Відділі, але також брали активну участь в громадському житті. Члени нашого Відділу належать до активних членів Управи Ліґи Американців Українського Походження. Рівно ж члени нашого Відділу належать до відділу Українського Конґресового Комітету. Одначе він закликає всіх членів Управи, як і решту членства, щоби в цьому році збільшити членство нашого Відділу. Відтак звітує містопредсідник Цісовський, а опісля Тарас Шпікула, фінансовий секретар Відділу.

Прихід за рік 1955 виносив $52,986.02, розхід за рік 1955 виносив $50,919.69. Чистий дохід виносив $2,066.33.

З черги звітують Іван Михальцевич, як касієр, Степан Коцелко, як секретар, а відтак д-р Роман Смук і Дмитро Німилович, як члени Контрольної Комісії. Контрольна Комісія ставить внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі.

По звітах наступає досить жива дискусія, яка кінчається ухваленням абсолюторії уступаючій Управі.

Приступлено до вибору нової Управи на біжучий рік. Вибрано: Пилип Васильовський — голова, Іван Дужанський — містоголова, Степан Коцелко — рек. секретар, Тарас Шпікула — фінансовий секретар, Марія Шпікула — заступ. фінанс. секр., Іван Михальцевич — касієр. Володимир Бацвин, Агафія Фіца, Мирослав Коваль, надзирателі хворих. Контрольна Комісія: Дмитро Німилович, Михайло Канюк, Ричард Васильовський. Тростіси: Дутчак і Рояк. Василь Лучків — господар.

Відділ призначив цього року зі своїх фондів 410 долярів на різні народні цілі.

Іван Михальцевич

А. Драган

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В МИНУЛОМУ І СУЧАСНОМУ

(9)

Ми думали, що до нового року збереться в Товариство „Просвіти" бодай 5 тисяч членів, а тут, не зважаючи на щирі заходи наших відпоручників та Просвітньої Комісії, ми могли зібрати заледве 2 тисячі. Мимо того, Просвітня Комісія починає з новим роком видавати щомісяця „просвітні книжечки" для членів „Американської Просвіти", а для молоді почала видавати газетку з образками; далі працюватиме над видавництвом популярних книжечок та відчитів. Відчити постійно надходять до Просвітньої Комісії і вкоротці почнемо їх друкувати; ждемо тільки на надіслання образків до відчитів. Також приготовляється видання популярних книжечок з різних ділянок науки.

На 100-літній ювілей народження Т. Шевченка вже друкується книжечка про великого нашого поета.

Щодо шкільних справ, то буквар до друку вже приготований, але з друком Просвітня Комісія здержиться ще, а то з тої причини, що найновішими часами заведено цілком нову систему в навчанні читання... Перша і друга частина читанки для американсько-українських дітей і шкіл є в підготовці й після закінчення підготови буде видрукувана. Для дітей, як уже згадувано, починає Просвітня Комісія видавати від українського нового року місячну ілюстровану газетку, а коли число передплатників збільшиться, то постараємось видавати газетку для дітей частіше.

Щодо видавництва загальних книжок, то можемо поділитись доброю новиною, що, при допомозі Просвітньої Комісії, п. Юл. Бачинський видав уже перший том своєї історії Руси-України в Америці і вкоротці надішле замовлений транспорт книжок. З другого боку, при допомозі Просвітньої Комісії та Українського Інформаційного Комітету у Львові, п. Рафалович, хоч не українець, видав історію України англійською мовою. Отже, дві найбільш пекучі для нашого життя справи вже полагоджені при допомозі та заходами Просвітньої Комісії.

Коли Просвітня Комісія підготує в більшій частині матеріял до друку, крім місячних книжечок і газети для дітей, вона почне систематичне видавництво на ширшу скалю популярних наукових книжечок. Рівночасно Просвітня Комісія візьметься до щирої праці над організацією Американсько-Канадійської Руси-України.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ КЛЮБІВ „СІЧ" І ЧИТАЛЕНЬ „ПРОСВІТА"

Перше, ми мусимо більше піддержати закладання просвітніх читалень, разом з клюбами. До цього часу в таких місцевостях заложено просвітні клюби і читальні: в Шикаґо існує і дуже гарно розвивається клюб з просвітньою читальнею. Він має 6 кімнат, більярд, читальню і бібліотеку, драматичний гурток, хор, руханкове товариство „Січ" і нараховує 100 членів. Заложений в Ню Йорку клюб має два більярди і розвивається дуже гарно. Клюб з читальнею „Просвіти" і з більярдом, заложений в Питсбурґу, теж розвивається знаменито. В Скрентоні при „Новім Союзі" існує клюб на взір шикаґівського і розвивається клюб з читальнею „Просвіти" в Олифакті та інших місцевостях.

Заложення тільки кількох клюбів могло б не одному здаватись, що це — справа не значна і малої ваги. Однак, найважливіше те, що зроблено початок, і ми певні, що в короткому часі ціла Америка вкриється подібними клюбами та читальнями „Просвіти". В кожному новому ділі найтяжчий початок, найтяжче зрушити камінь з місця, але, зрушивши його, це вже легка справа котити його далі. Так само і в народній праці найтрудніше переконати людей, що якась справа потрібна, а коли вже люди переконаються, то самі поведуть добре діло далі... Ми певні, що клюби з просвітніми читальнями — це єдиний можливий спосіб для вдержання читалень по наших колоніях в Америці... Завданням таких клюбів є не тільки просвіщати, але й давати своїм членам розумну розвагу. Для того ми надрукували книжечки: „Як провадити забави в клюбах" та „Забавкі, смішні деклямації і монологи". Клюби ці повинні бути не тільки вогнищем культури і осередком для молоді, але й стати товариством дружнім, братерським, де член члена морально і матеріяльно спомагав би. Тому в статути клюбів і читалень ми внесли параграф, що обов'язком кожного члена клюбу є старатися всіма силами знайти роботу для тих членів, які припадково залишились без праці. Крім того, кожний член платить місячно по 5 центів на запомоговий фонд для тих членів, які були б в матеріяльній потребі... Просвітня Комісія хотіла б з часом витворити з тих клюбів, сполучених з читальнями, інституції вроді американських YMCA... В старім краю „Січі" і „Читальні" мають цілком інші потреби і завдання, ніж тут в Америці, тому то й ми будемо їх у відповідний спосіб закладати і вести. Вкоротці Просвітня Комісія проголосить відповідний заклик до молоді в справах „Читалень" та „Клюбів".

ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНА

Просвітня Комісія поставила собі за ціль зорганізувати Американську Україну теж і на полі політичному, постаратись за те, щоб при кожному клюбі і читальні заложити школу ситизенів, в якій хтось з відповідних людей вчив би членів, як стати американськими громадянами. Це справа величезної ваги...

До цього часу Американська Україна жила не тільки майже зовсім окремим життям від старого краю, але й поодинокі громади на цій землі не мали між собою відповідного зв'язку... Ані старий край, ані ми тут про себе нічого не знали, не інтересувались одні одними. Щойно створення Українського Народного Союзу та заснування при ньому Просвітньої Комісії створило течію нового життя та поклало передумови до єдности не тільки між самими американськими українцями, але й між ними та українцями в старім краю і в інших зомарських країнах...

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1956 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Мартин Анна Р., Паращук Іван, Марія; Сидор Люїза В.
В. 8. Дашко Осип.
В. 13. Єсип Дмитро, Ковальчик Саллі, д-р Павлишин Дмитро.
В. 35. Вурбан Михайло, Анна.
В. 37. Барлак Марія.
В. 39. Варіян Василь А., Величко Ярослав, Михайлина; Де Вос Ріта І.
В. 48. Мазуля Емілія.
В. 54. Лаврович Ірина.
В. 83. Паляццо Єлисавета.
В. 84. Гелетій Олекса.
В. 94. Горпенюк Амврозій, Іван; Крупський Адріян.
В. 102. Городиська Осипа, Олексик Данило.
В. 105. Вуньо Маріян.
В. 113. МекМаген Роберт К., Мор Кларенс Т., Релік Іван Г., Шейнкл Оррен Л.
В. 114. Гарбович Марта, Кедис Петро, Лобур Ілля, Зиновія; Любинець Антін.
В. 119. Кравл Павлина, Поліщук Василь.
В. 126. Вач Григорій.
В. 127. Заньків Анна, Марія; Тарнаєвський Михайло.
В. 146. Власинко Микита.
В. 161. Мор Карло В.
В. 163. Сивуляк Анна Д.
В. 171. Рибальченко Олександер, Юлія.
В. 173. Костишин Іван, Катерина; Майброда Василь.
В. 175. Коссак Олександер.
В. 176. Гасперець Роберт В., Шиманчик Йосип, Михайлина.
В. 177. Рекрут Ірина.
В. 191. Ткач Мирослав.
В. 194. Д-р Гук Богдан З., Гіна Володимир, Анастасія; Журатинський Євген, Прокопів Теодосій, Марія; Свєнц Осип.
В. 204. Леник Анна.
В. 206. Станлей Михайло, Тепер Євген.
В. 221. Войко Константина, Гофман Оттон, Гермак Михайло, Спикула Марія Т., Шоик Костянтин.
В. 224. Ярош Іван.
В. 234. Заблоцький Володимир, Коваль Василь, Анна; Маркусь Лев.
В. 238. Прухницький Андрій Г., Марія А.; Сафян Петро.
В. 239. Скрипник Євген.
В. 240. Сохоцький Ярослав, Софія.
В. 256. Кулецька Марія.
В. 268. Смочило Марія.
В. 272. Слободян Олена Т.
В. 277. Драбовський Мирон, Підляк Параскева.
В. 292. Копач Юрій, Лишак Елисавета.
В. 295. Полюга Яків, Шмайда Дамян, Катерина.
В. 304. Гарасим Степан.
В. 320. Зінкевич Осип, Надія.
В. 333. Сталега Карло.
В. 336. Бойко Гнат, Теслюк Михайло, Анна.
В. 341. Сенчук Лариса А.
В. 361. Вурбела Григорій, Похурко Катерина.
В. 365. Федорович Роман.
В. 371. Плакида Павло І., Марія.
В. 373. Лесів Петро, Ярослава.
В. 379. Винарчик Антонина.
В. 391. Висота Володимир.
В. 395. Аркотин Йосип, Ірас-Хомик Анна, Маркусь Володимир, Хомик Катерина, Ясіновський Юрій, Марія.
В. 397. Кирейко Лідія, Лазоришак Іван, Любов; Павленко Іван, Цісик Марія, Шекерик Зореслава.
В. 399. Свачій Михайло, Орися.
В. 401. Бобойдж Роберт М.
В. 421. Вереза Анна.
В. 441. Полоновський Петро І., Радавець Дмитро.
В. 445. Конопада Степан, Коссар Алма А.
В. 447. Горбачевський Ярослав, Катерина; Грицин Мирон, Марія; Кінах Методій.
В. 459. Темницький Юрій І.
В. 469. Мельничук Наталія.
В. 473. Зборовський Василь, Марія.
В. 478. Пасічник Анна.
В. 486. Пахолюк Ігор.
В. 487. Гук Михайло, Писарський Євген.
В. 489. Балабан Емілія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 2. Грибович Йосип.*
В. 7. Різник Данило.*
В. 9. Кормош Йосип.* Пузьо Текля, Старовецький Данило,* Михайло,* Анна, Ольга.
В. 20. Березовський Василь, Катерина; Ємчук Самійло.
В. 40. Герінґер Неоніля, Макаровський Андрій, Андрій мол.*
В. 75. Левицький Ярослав.*
В. 76. Гнатів Василь, Ірина.
В. 78. Роско Тома.*
В. 86. Клапач Іван,* Марія, Неоніля.
В. 94. Склепович Юрій Н.*
В. 96. Бобак Михайло.*
В. 21. Фіцик Іван.*
В. 155. Арнот Яким Е.*
В. 163. Кравчишин Йосип.*
В. 164. Граслій Марія, Лупашинська Катерина, Симчук Анна.
В. 179. Прокопів Василь.
В. 183. Демрай Доня С., Мальчевський Євген Н.*
В. 189. Процик Володимир.
В. 203. Котлярчук Лідія.
В. 219. Ходачок Нестор.
В. 221. Квасітник Михайло, Марія.
В. 239. Варагура Володимир.
В. 240. Костів Григорій,* Кузняк Іван.
В. 242. Сисак Василь.* Торик Василь мол.,* Катерина.
В. 271. Нижник Василь.*
В. 277. Вереза Володимир.
В. 285. Максимович Йосип.
В. 331. Гантус Михайло, Анастасія.
В. 337. Льоренц Дмитро, Анна.
В. 339. Вест Анна, Ференц Семен.*
В. 361. Марусин Іванна, Моравський Теофіл,* Паратюкевич Іван.
В. 362. Татомир Ярослав, Люба.
В. 370. Вілоус Анна.
В. 423. Бандуровська Софія.
В. 430. Микита Дарія.
В. 432. Вігун Степан, Браср Харитон,* Анна; Вульчак Володимир,* Волосевич Павло, Гивель Михайло,* Ковалишин Петро, Лавсон-Лозинський Рудольф Н.,* Литвин Петро, Мельник Микола, Міщій Петро,* Родаль Степан,* Сенишин Микола 2.
В. 439. Гусак Василина, Лапчинський Степан.*
В. 441. Захожий Семен.*
В. 457. Лев Василь, Софія.
В. 458. Грегорович Анна.
В. 469. Давида Павло, Кривоус Марія.
В. 471. Василик Петро,* Степанія; Лисиманко Степан.*
В. 478. Глібчук Іван.*
В. 479. Весага Тимко, Марія.
В. 481. Войнар Андрій,* Михайло,* Павло,* Анна.
В. 487. Пискляк Іван.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Мацюк Василь.
В. 27. Брилинська Олена, Чапля Михайло,* Єва.
В. 37. Симон Василь.*
В. 54. Мельник Любомира М.
В. 70. Наконечна Марія, Ярема Анатоль, Каролина.
В. 76. Доля Степанія.
В. 91. Головацький Осип.
В. 106. Деркач Наталія, Мигович Микола, Наталія.
В. 114. Піґер Людовик,* Трачик Леопольд, Аврелія.
В. 116. Скородій Нестор.
В. 130. Бачинський Маркіян,* Михайло, Ольга.
В. 131. Турчин Ольга.
В. 137. Прочко Марія В.
В. 158. Рейнарович Лев, Марія.
В. 182. Сенеджук Олекса, Катерина.
В. 183. Гордій Павло Е.*
В. 217. Гудз Василь, Степанія.
В. 219. Пархуць Михайло В.*
В. 226. Леонгардт Юлія, Турок Карло,* Франя.
В. 237. о. Яроці Михайло А., Марія.
В. 239. Смаль Ольга.
В. 245. Скорупська Бронислава.
В. 257. Захожий Семен.*
В. 277. Дужа Надія.
В. 285. Пилищенко Василь, Володимир,* Галина.
В. 287. Васильців Зиновій,* Іван, Людовика; Вовк Анатоль, Геців Тадей, Музика Володимир,* Сохан Неоніля Х.
В. 289. Вілан Василь.
В. 296. Пельц Катерина.
В. 323. Теслюк Михайло.
В. 327. Рибак Василь.*
В. 330. Мартинюк Ярослав.*
В. 353. Старанчак Лука, Катерина.
В. 361. Новомлинський Володимир, Володислава.
В. 370. о. Борса Антін.
В. 391. Боднарчук Іван.*
В. 395. Д-р Хиляк Микола.
В. 397. Варагура Володимир.
В. 418. Радкевич Олександер.*
В. 424. Лукіянович Зенон.
В. 433. Цимбалістий Микола, Лукія.
В. 437. Бабюк Федір, Надія.
В. 445. Тиктор Іван.*
В. 479. Петрунцьо Андрій.*
В. 493. Гловяк Мирослав.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 108. Саноцький Осип.
В. 375. Куйдич Іван.
В. 430. Васюта Олександер.
В. 432. Подільчук Михайло 2, Павлина 2.
В. 437. Кахникевич Тарас.
В. 487. Денисюк Микола, Ірина.
В. 489. Вереза Богдан.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО РОДУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:
(порядком зміни кляси)

В. 125. Шалько Анна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Боровик Володимир, Софія.
В. 15. Гречанюк Пилип,* Костерюк Василь, Євдокія.
В. 20. Паливода Анастасія.
В. 39. Мацько Андрій, Наконечний Маріян.
В. 48. Люлис Марія А.
В. 57. Процак Андрій Н.*
В. 64. Озарук Михайло, Поліщенко Сергій, Марія.
В. 78. Смолій Юрій.
В. 83. Бабяк Павло,* Козак Марія.
В. 85. Ковальчук Петро.*
В. 94. Атаманець Богдан Г., Кучмак Мирон.
В. 113. Волпе Франко Е.*
В. 114. д-р Івасюк Володимир, Ольга; Пазій Петро.
В. 127. Лехновський Іван, Катерина; Щавинський Василь, Ірина.
В. 133. Гавдун Григорій.*
В. 183. Полатайко Іван, Седляр Володимир В.,* Сеньків Володимир.*
В. 194. Мельник Ірина.
В. 200. Мілер Юрій І.*
В. 211. Белей Василь 2.
В. 220. Мартинович Ярослава.
В. 221. Рончковський Олександер М.
В. 251. Данилюк Василь,* Щупак Йосип.
В. 276. Питяк Петро.
В. 284. Петришин Василь.*
В. 287. Бачинський Ярема Л.
В. 319. Еліяш Текля.
В. 361. Гільдебрандт Ольга, Нестор Ярослав.*
В. 365. Войчак Михайло.*
В. 370. Шайдицький Микола.
В. 379. Ільницький Юліян.
В. 385. Бойко Йосип В.*
В. 386. Стиранець Василь, Анна.
В. 397. Климовський Ярослав.
В. 401. Буткевич Марія М.
В. 430. Одосій Анна, Роман Михайло, Єва.
В. 437. Бойко Василь, Литвин Василь, Ніна; Пітик Марія.
В. 445. Левандовський Мирослав.*
В. 455. Бих Мирослав, Серафина.
В. 457. Сердюк Клара.
В. 493. Боруцький Мирослав, Ярослава.
В. 498. Пороговський Олекса, Шульган Степанія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Петрунцьо Андрій.*
В. 14. Бабюк Федір, Надія.
В. 42. Лелет Мирослав И., Марія.
В. 53. Музика Володимир.*
В. 184. Бачинський Маркіян,* Михайло, Ольга; Новомлинський Володимир, Володислава.
В. 229. Маяк Іван.
В. 238. Мельниченко Олекса, Олександра.
В. 239. Барагура Володимир.
В. 245. Скородій Нестор.
В. 274. Пельц Катерина.
В. 287. Мигович Микола, Наталія.
В. 293. Сохан Неоніля Х.
В. 301. Піґер Людовик,* Трачик Леопольд, Аврелія.
В. 345. Скорупська Бронилава.
В. 350. Смаль Ольга.
В. 361. Ґудз Василь, Степанія.
В. 367. Пилищенко Василь, Володимир,* Галина.
В. 379. Кучма Микола.
В. 388. Мельник Любомира М.
В. 393. Цимбалістий Микола, Лукія.
В. 395. Мацюк Василь, Наконечна Марія, Пархуць Михайло В.,* Симон Василь,* Ярема Анатоль, Каролина.
В. 418. Тиктор Іван.*
В. 432. Білан Василь, Радкевич Олександер.*
В. 438. Брилинська Олена.
В. 439. Гусак Юрій,* Василина.
В. 441. Захожий Семен.*
В. 473. Чапля Михайло,* Єва.
В. 487. Ковалик Євген.
В. 493. Гузар Антонина.
В. 503. Боднарчук Іван.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО НОВОГО РОДУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:
(порядком зміни кляси)

В. 125. Шалько Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 3. Павлик Ольга.
В. 27. Олексенко Федір.
В. 39. Бура Катерина.
В. 44. Третяк Олександер.*
В. 75. Левицький Ярослав.*
В. 82. Лишеґа Ольга.
В. 91. Любка Карло.*
В. 94. Чубка Володимир.*
В. 106. Теперович Петро.*
В. 155. Арнот Яким Е.*
В. 164. Масина Олекса.*
В. 169. Газдій Ольга.
В. 189. Товпаш Зиновій, Зиновія.
В. 205. Гішта Карло.*
В. 206. Затонський Тарас.*
В. 239. Побуцький Володимир.*
В. 240. Костів Григорій,* Анна; Кузяк Іван, Шумай Олександер А.,* Олена Е.
В. 242. Сисак Василь.*
В. 270. Турчинський Іван.*
В. 277. Драбовський Мирон,* Підляк Параскева.
В. 296. Карсон Павло.*
В. 316. Шурґот Мечислав П.*
В. 379. Хич Михайло.
В. 383. Лавліс Василь Е.*
В. 409. Гачко Микола.*
В. 418. Яремко Микола.*
В. 423. Вандуровська Софія.
В. 437. Гнойовий Федір.
В. 458. Грегорович Анна.
В. 469. Давида Павло.
В. 471. Лисиманко Степан,* Сербат Андрій.
В. 475. Кравчишин Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 207. Дзвінник Марія.
В. 223. Волоско Тома.*
В. 371. Храневич Клавдія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 71. Кушнір Михайло.*
В. 75. Гижа Григорій.*
В. 138. Соляр Володимир.*
В. 143. Хрущ Йосип.*
В. 178. Хомяк Павло.*
В. 204. Грог Степанія, Кибало Петро.*
В. 217. Герула Михайло,* Стрілець Іван.*
В. 224. Бурий Степан,* Ірха Адольф,* Йосип.*
В. 361. Душник Володимир, Остров — Чачуян Марія.
В. 372. Дибайло Петро.*
В. 375. Яремко Олександер.*
В. 387. Ліцовська Олена.
В. 477. о. Вілинський Володимир.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 16. Вандура Андрій.*
В. 22. Любас Олекса.*
В. 72. Ласкос Марія Я.
В. 75. Андрич Юрій.
В. 81. Вуйцік Анна.
В. 83. Кончак Олена.
В. 94. Бравн Марта.
В. 104. Бажан Василь.*
В. 109. Звірик Володимир.*
В. 146. Вагнер Еліза Б., Дідур Євгенія С.
В. 151. Треттер Анна.
В. 152. Вакун Ірина.
В. 163. Сенів Микола.*
В. 183. Воробець Катерина, Мочержак Карло.*
В. 235. Маховський Петро, Олена.
В. 275. Гречин Ольга.
В. 361. Мельник Михайлина.
В. 455. Галичин Степанія.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 3. Сухорський Михайло мол. 2.*
В. 9. Яслівка Григорій.*
В. 38. Качурак Іван.*
В. 39. Форнальчик Дмитро.
В. 42. Непик Текля.
В. 43. Коваль-Кук (Кук) Анна, 2.
В. 70. Френцко Максим.
В. 107. Сербин Марія.
В. 125. Височан Параскева, Ґут Марія.
В. 142. Собольовський Михайло.*
В. 156. Борсук Іван.*
В. 168. Гелета Агафія.
В. 199. Доскоч Йосип.
В. 204. Пшик Яків.
В. 206. Клекот Петро, Липка Вікторія.
В. 210. Франко Михайло.
В. 211. Гиба Альбина.
В. 221. Максимюк Дмитро, Шпікула Ілля.
В. 229. Круліковський Антін.
В. 232. Кічан Юлія.
В. 240. Якимів Марія.
В. 283. Софінський Пилип.
В. 350. Криницький Дмитро.*
В. 369. Паращинець Анна.
В. 372. Радкович Прокіп.*
В. 380. Цеух Михайло,* Чучело Іван.*
В. 393. Костер Йосип.
В. 411. Мудрий Адам.
В. 437. Дух Анастасія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1956 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	48,507
В місяці лютім 1956 р. принято нових	141
В місяці лютім 1956 р. принято наново	99
В місяці лютім 1956 р. принято з переступ. листами	72
В місяці лютім 1956 р. принято з інших кляс обезпеч.	9
В місяці лютім 1956 р. принято зі старого роду обезп.	1
Разом	49,829
В місяці лютім 1956 р. суспендовано	69
В місяці лютім 1956 р. відійшли з переступ. листами	52
В місяці лютім 1956 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	11
В місяці лютім 1956 р. відійшли до нового роду обезпеч.	1
В місяці лютім 1956 р. відійшли зо зворотом у готівці	39
В місяці лютім 1956 р. відійшли на безплатне продовж.	3
В місяці лютім 1956 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	18
В місяці лютім 1956 р. відійшли на виплачене обезпеч.	21
В місяці лютім 1956 померли	35
Разом	249

З кінцем місяця лютого 1956 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів ---------- 49,580

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	55
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	118
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	398
В клясі 2-1000 на $1000	261
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,984
В клясі 3-1000 на $1000	4,656
В клясі 3-1500 на $1500	64
В клясі 3-2000 на $2000	51
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,478
В клясі 4-1000 на $1000	2,312
В клясі 4-1500 на $1500	52
В клясі 4-2000 на $2000	42
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпеченення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	116
В клясі 5- 500 на $ 500	2,772
В клясі 5- 750 на $ 750	389
В клясі 5-1000 на $1000	6,084
В клясі 5-1500 на $1500	150
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,706
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,233
В клясі 6-1500 на $1500	40
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	49

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 21- 500 на $ 500	2,357
В клясі 21-1000 на $1000	912
В клясі 21-1500 на $1500	23
В клясі 21-2000 на $2000	13
В клясі 21-2500 на $2500	7
В клясі 21-3000 на $3000	8
В клясі 21-3500 на $3500	1
В клясі 21-4000 на $4000	2
В клясі 21-4500 на $4500	2
В клясі 21-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,721
В клясі 22-1000 на $1000	2,339
В клясі 22-1500 на $1500	37
В клясі 22-2000 на $2000	64
В клясі 22-2500 на $2500	10
В клясі 22-3000 на $3000	14
В клясі 22-3500 на $3500	6
В клясі 22-4000 на $4000	2
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	4

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	170
В клясі 23-1000 на $1000	92
В клясі 23-3000 на $3000	5
В клясі 23-2000 на $2000	11
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-1500 на $1500	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,503
В клясі 24-1000 на $1000	1,624
В клясі 24-1500 на $1500	34
В клясі 24-2000 на $2000	56
В клясі 24-2500 на $2500	8
В клясі 24-3000 на $3000	10
В клясі 24-3500 на $3500	5
В клясі 24-4000 на $4000	1
В клясі 24-5000 на $5000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	191
В клясі 25-1000 на $1000	151
В клясі 25-1500 на $1500	4
В клясі 25-2000 на $2000	15
В клясі 25-2500 на $2500	4
В клясі 25-3000 на $3000	10
В клясі 25-3500 на $3500	8
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	3
Разом	49,580

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ

В. 2. Дуні Веверлі.
В. 5. Комар Варвара А., Зузанна М.; Палам Патриція М., Тома А., Яким Ф.; Семус Василь.
В. 8. Мочун Степан П., Шевців Василь мол., Йосип А.
В. 13. Карабин Степан П.
В. 20. Попель Христина М.
В. 33. Деркач Юрій І.
В. 38. Кахнич Анна Хр., Шефтич Іван С.
В. 54. Лаврович Романа.
В. 59. Питтам Володимир К., Сендзік Дарлина Є.
В. 66. Вилсон Іванна Л.
В. 83. Москаль Анна, Палаццо Йосип І
В. 94. Гнатюк Роман Ю.
В. 96. Василик Христина А., Поверс Едвард В. 2.
В. 114. Кедис Мелетій.
В. 125. Вакай Богдан Т.
В. 127. Добрикевич Василь, Цільник Силвія Є.
В. 157. Лещишин Роман М.
В. 158. Чарнецький Яким П.
В. 163. Сивуляк Данило Л., Чичула Ніна М.
В. 171. Гоеш Кеннет Я., Коннорс Іван Е.
В. 175. Питяк Олена.
В. 176. Шиманчик Володимир, Євгенія, Леся, Лідія, Марія К.
В. 177. Рекрут Іван П., Ярослава М.
В. 194. Гук Степан Ю.\Н., Гіна Віра, Неоніля, Юрій; Прокопів Мирислав, Ольга Т., Тарас; Свенц Ірина, Люба М.; Чопик Анна, Іван мол.
В. 204. Шалайко Ірина С., Петро мол., Роман, Тереса А.
В. 210. Ядельська Ерика.
В. 221. Мюлбавер Олена А., Плашник Ярослав.
В. 262. Кашуба Ейпріл К.
В. 276. Манастирський Мирон Ю.
В. 277. Підляк Михайло, Ніна.
В. 292. Марців Михайло.
В. 295. Гойсак Марія, Роман, Софія; Пулк Ярослава А. К., Яцечко Іван мол., Казимир, Олена.
В. 301. Негода Микола, Шмигельська Карін А.
В. 324. Мацьків Євген Р.
В. 327. Курчак Богдан.
В. 336. Теслюк Мирослава.
В. 343. Лотоцька Іванна.
В. 349. Ясіновський Зиновія, Михайло.
В. 355. Ветсел Роберт Т., Якимяк Степан.
В. 361. Давидко Ігор, Луковська Маріянна, Паратюкевич Ольга О.
В. 367. Шурин Анна.
В. 373. Лесів Володимир, Роман.
В. 379. Богонович Анна, Мулик Михайло, Сточанський Ярослав, Яримович Оксана.
В. 397. Бартків Орися, Ярослав О., Галас Ольга, Гриців Ірина, Марія; Жиляк Анна, Євдокія; Лазоришак Надія, Юрій; Присяжнюк Степан, Фостяк Степан, Цісик Іванна М.
В. 399. Левкович Степан Т., Свачій Оксана.
В. 423. Богданець Федір С., Федорів Богдан Гр.
В. 430. Баран Андрій, Юрій.
В. 432. Бобяк Олександер В., Матис Данило.
В. 437. Демиденко Алла, Ольга.
В. 438. Борота Кетлін М., Савчук Доротея, Федір І.
В. 447. Попович Володимир, Євген М.
В. 473. Ладочка Ярослав.
В. 474. Котик Юрій Г.
В. 487. Даниленко Дмитро М., Гук Михайло мол., Писарський Роман.
В. 493. Віян Петро.
В. 498. Ткач Йосип, Шостак Павлина М.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Старовецький Лев.
В. 20. Березовський Євген, Ірина Я.
В. 40. Супик Марія, Михайло; Чіглер Ненсі А.
В. 42. Шевчук Анна, Ірина, Михайло, Орися.
В. 94. Заяць Маделина, Христина Ст.; Склепович Каролина 2.
В. 96. Бобак Дениса М., Розалинда Д.
В. 164. Гелетій Іван Н., Кукорло Федір, Лупашинський Єлисавета А., Іван, Катерина, Марія; Надь Василь А., Іванна І., Розалія М.
В. 183. Демрай Давид П., Петро В.
В. 200. Міллер Кеннет П.
В. 219. Ходачок Степан.
В. 221. Квасітник Любомир, Шпікула Марія Т.
В. 240. Костів Надія, Ольга.
В. 362. Татомир Марта.
В. 432. Ковалишин Роберт М., Пастир Петро.
В. 439. Борецька Мирослава Є.
В. 445. Соснович Ернест Н.
В. 478. Весага Андрій.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 27. Чапля Ігор.
В. 106. Мигович Анна І., Тарас Б. 2.
В. 114. Піґер Гільдеґарда Г., Трачик Альфред, Франко.
В. 130. Бачинський Андрій.
В. 131. Турчин Зиновія Н.
В. 138. Рейнарович Анна.
В. 182. Сенеджук Василь, Іван, Михайло.
В. 217. Ґудз Лілея, Юрій І.
В. 226. Турок Євгенія 2, Петро, Франя.
В. 245. Скорупський Петро.
В. 287. Вовк Лідія І., Христина У.; Шайда Іван.
В. 289. Старишак Володимир, Тетяна.
В. 341. Небелюк Степанія 5.
В. 353. Старанчак Романа, Степанія К.
В. 361. Новомлинський Алла, Богдан, Емілія.
В. 395. Хиляк Лідія.
В. 418. Голіян Юрій Е., Радкевич Олександра.
В. 437. Бабюк Мирослав.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 6. Сеньківський Василь С.
В. 256. Недошитко Варвара А., Василь мол.
В. 361. Новомлинський Алла, Богдан, Емілія.
В. 367. Мартинець Богдан.
В. 439. Печенюк Оксана.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Качмар Марлина А.
В. 20. Паливода Анна, Богдан, Ярослав.
В. 39. Мерва Єлисавета А.
В. 71. Белов Патриція А.
В. 85. Ковальчук Михайло П.
В. 88. Касперська Катерина, Марія.
В. 125. Лонцька Даяна І., Марія О., Патриція К. А.
В. 127. Лехновський Ірина, Марія, Степан; Щавинський Анна Хр., Марія Х., Петро В.
В. 171. Шкляр Микола В.
В. 180. Давенпорт Юнес А.
В. 189. Товпаш Христина.
В. 204. Геншав Генрих, Єлисавета С., Яковлина; Гофман Анна, Гертруда; Клавс Вініфред, Оттон.
В. 221. Панкевич Данило, Роман.
В. 251. Гиба Іван З.
В. 259. Прокопчук Іванна М., Марія І.
В. 276. Сериків Людмила.
В. 284. Петришин Роберт.
В. 341. Огінський Патриція Е., Юліян Є.
В. 380. Вінтонів Леся А.
В. 430. Одосій Марія А., Федір; Роман Галина, Єлисавета Н., Мирислав.
В. 437. Литвин Ірина, Мирослава.
В. 439. Андрухів Роберта М., Зубаль Христина 2, Ярема 2; Скрипник Іван М.
В. 483. Старр Тома Б., Юдита М.
В. 493. Боруцький Василь М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 42. Лелет Софія М. 2.
В. 194. Бачинський Андрій, Новомлинський Алла, Богдан, Емілія.
В. 287. Мигович Анна І., Тарас Б. 2.
В. 301. Піґер Гільдеґарда Г., Трачик Альфред, Франко.
В. 341. Семенюк Степан В.
В. 345. Скорупський Петро.
В. 361. Ґудз Лілея, Юрій І.
В. 432. Голіян Юрій Е., Радкевич Олександра.
В. 466. Романюк Борис, Тарас.
В. 473. Чапля Ігор.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 39. Варіян Василь А., Де Вос Ріта І.
В. 102. Олексик Данило.
В. 176. Гасперик Роберт В.
В. 221. Шпікула Марія Т.
В. 341. Сенчук Лариса А.
В. 365. Федорович Роман.
В. 401. Бобойдж Роберт М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 73. Костів Павло Н.
В. 94. Чубка Доротея Ст.
В. 130. Дзюма Михайло.
В. 240. Костів Надія, Ольга.
В. 252. Когут Терентій А.
В. 268. Перцак Маріян.
В. 277. Підляк Михайло, Ніна.
В. 345. Саламандик Іван.
В. 361. Ілюк Василь, Павло Р.
В. 413. Розмерський Терентій.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 84. Хома Андрій 2.
В. 116. Антосевич Марія.
В. 144. Землнік Володимир І.
В. 148. Шнайдер Іван.
В. 178. Хомяк Дарія І.
В. 191. Ткач Мирослав.
В. 204. Гелетій Йосип Є. 3, Ольга Р. 3; Дуркин Марія П. 5.
В. 221. Мотлюк Нестор І.
В. 224. Бурий Марія, Ярош Іван, Ярослав.
В. 292. Березина Каролина А.
В. 308. Івашишин Тома Ф.
В. 341. Турус Віра Г. 4.
В. 353. Дмитрів Марія.
В. 361. Бабецький Розалія М., Стасюк Надія 2.
В. 427. Пласконіс Володимир 2.
В. 432. Бояр Ольга М., Міґус Наталія 2, Ольга 2; Нецівка Мирослава 5, Стечишин Оксана В., Яремій Олександер Д.
В. 443. Зубатюк Степанія 4.
В. 446. Гураль Осипа А. 4.
В. 451. Слоцька Надія О. 2.
В. 452. Шель Доротея О.
В. 456. Воркевич Мирослав Е., Ґрохольська Ольга, Новосад Володимир.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 74. Собчак Шарон Л.
В. 102. Врунарський Роберт.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1956 р. було в УНСоюзі дітей членів	21,537
В місяці лютім 1956 р. принято нових	128
В місяці лютім 1956 р. принято наново	42
В місяці лютім 1956 р. принято з переступ. листами	40
В місяці лютім 1956 р. принято з інших кляс обезпеч.	8
Разом	21,755
В місяці лютім 1956 р. суспендовано	58
В місяці лютім 1956 р. відійшли з переступ. листами	21
В місяці лютім 1956 р. відійшли до старших чл. УНС	8
В місяці лютім 1956 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	8
В місяці лютім 1956 р. відійшли зі зворотом у готівці	13
В місяці лютім 1956 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	60
В місяці лютім 1956 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці лютім 1956 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці лютім 1956 померли	2
Разом	170

З кінцем місяця лютого 1956 р. в У. Н. Союзі було дітей членів ---------- 21,585

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,740
В клясі 2-ій на $ 400	605
В клясі 3-ій на $ 100	1,468
В клясі 4Р на $ 250	168
В клясі 4Р на $ 500	3,905
В клясі 4Р на $1000	1,846
В клясі 5Е на $ 250	288
В клясі 5Е на $ 500	4,798
В клясі 5Е на $1000	1,762
В клясі 6С на $ 500	1,135
В клясі 6С на $1000	661

НОВІ КЛЯСИ:

Е20 на $ 500	545
Е20 на $1000	406
Е20 на $1500	1
Е20 на $2000	2
Е20 на $2500	1
Е18 на $ 500	196
Е18 на $1000	289
Е18 на $2000	9
Е18 на $3000	3
Е65 на $ 500	1
Е65 на $1000	—
Р20 на $ 500	316
Р20 на $1000	416
Р20 на $2000	3
Р20 на $3000	1
Р65 на $ 500	15
Р65 на $1000	5
Разом	21,585

З кінцем місяця лютого 1956 в У. Н. Союзі було всіх забезпечених ---------- 71,165

У В А Г А,

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1956 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації. Інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1956 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Г. Герман, гол. секр

ВАМ НЕ МОЖЛИВО ОБІЙТИСЬ БЕЗ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, А НАЙКРАЩЕ І НАЙПЕВНІШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДАСТЬ ВАМ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1956 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
2	248.92
3	184.34
5	465.16
6	101.92
7	228.92
8	760.64
9	203.76
10	124.93
11	189.82
12	92.58
13	282.66
14	445.39
15*	42.18
16	61.38
17	81.45
18	68.01
20	402.26
21	478.72
22	237.73
23	290.85
24	97.24
25	375.76
26	27.17
27	432.78
28	128.79
29	429.89
30	111.90
31	116.44
32	24.21
33	364.30
34	52.59
35	136.86
36	357.03
37	215.39
38	472.79
39	1,050.24
40	52.66
41	66.57
42	441.65
43	54.69
44*	243.24
45	770.36
46	109.41
47	89.27
48	65.02
49	127.58
50	144.25
52	163.45
53	289.60
54	157.90
55	305.79
56	201.07
57	553.24
59	692.95
60	56.67
61	85.38
62	139.30
63	1,016.55
64	226.24
65	207.15
66	77.59
67	160.75
68	16.97
69	322.78
70	369.51
71	86.46
72	56.68
73	143.19
74	115.16
75	415.13
76	853.10
77	109.08
78	65.44
79	18.66
80	115.90
81	325.55
82	54.70
83	552.76
84	152.48
85	384.92
86	169.68
87	129.27
88	9.65
89	54.18
90	343.68
91	671.24
92	15.24
93	162.22
94	2,492.75
95	64.71
96	468.08
97	203.95
98	107.41
99	214.49
100	158.76
101	31.74
102	1,311.02
103	401.82
104	228.85
105	628.10
106	1,259.99
107	182.29
108	92.16
109	171.12
110	12.32
111	56.37
112	457.02
113	153.77
114*	198.17
115	196.90
116	168.11
117	195.98
118	125.82
119	92.43
120	589.54
121	288.24
122	61.83
123	215.44
124	148.91
125	533.72
126	99.79
127	1,457.16
128	159.57
129	23.61
130	1,085.94
131	193.72
132	165.22
133	289.77
134	125.51
135	67.01
137	320.49
138	81.51
139	106.11
140	163.93
141*	158.13
142	440.76
143	265.47
144	132.41
145	88.59
146	372.42
147	836.88
148	97.14
149	83.62
150	251.46
151	280.43
152	86.57
153*	103.93
154	38.85
155	745.59
156	555.32
157	32.61
158	488.77
159	210.77
160	98.80
161	908.32
162	28.98
163	922.80
164	319.22
165	115.49
166*	157.47
167	223.01
168	297.27
169	30.37
170	446.49
171	225.89
172	84.43
173	237.17

Відділ	Заплатив
174*	79.48
175	428.99
176	399.25
177	425.35
178	303.52
179	468.29
180	342.45
181	142.11
182	242.40
183	428.41
184	182.88
185	44.21
186	93.79
187	90.78
188	22.73
189*	531.88
190	42.15
191	420.10
192	504.32
193	99.92
194*	1,035.80
195	25.26
196	52.49
197	24.71
198	15.35
199	158.71
200	410.83
201	37.01
202	52.01
203	66.24
204	2,418.26
205	21.69
206	701.83
207	176.79
208	23.71
209	40.35
210	42.04
211	389.46
212	97.26
213	245.52
215	50.68
216	34.98
217	807.62
218	288.67
219	1,013.94
220	949.02
221	2,783.07
222	117.95
223	378.03
224	102.68
225	12.88
226	28.02
227	31.40
228	86.34
229	110.67
230	902.24
231	9.84
232	89.66
234	582.41
235	84.74
236	224.08
237	321.42
238	711.27
239	691.58
240	685.68
241	141.99
242	261.13
243	262.30
244	28.07
245	438.08
246	79.44
247	303.93
248	122.83
249	33.38
250	6.90
251*	468.07
253	224.86
254	466.91
255	39.65
256	459.65
257*	519.97
258	19.82
259	433.07
260	15.98
261	98.44
262	133.98
263	37.84
264	148.77
265	149.92
266	817.92
267	152.80
268	235.37
269	20.84
270	345.06
271	276.71
272	72.60
273	12.49
274	372.68
275	329.84
276	769.66
277	1,564.63
278	34.25
279	33.73
280	271.90
281	244.13
282	44.13
283	298.60
284	56.80
285	54.77
286	60.22
287	616.75
288	240.00
289	299.88
290	182.61
292	1,044.56
293	289.45
294	27.29
295	656.20
296	368.99
297	56.32
298	186.99
300	200.84
301	438.31
302	23.72
303	75.08
304	683.71
305	444.92
306	88.26
307	104.89
308	156.27
309	49.31
310	96.41
311	23.43
312	146.82
313	42.75
314	10.93
315	21.99
316	758.57
317	146.24
318	114.93
319	104.54
320	414.11
321	146.36
322	57.84
323	108.38
324*	1,014.99
325	441.22
326	126.41
327	263.47
328	113.99
330	219.67
331	130.51
332	320.15
333	119.83
334	643.61
335	193.14
336	671.40
337*	170.52
338	484.63
339	254.90
340	13.25
341*	1,264.87
342	276.02
343	556.88
344	92.74
345	199.49
346*	110.75

Відділ	Заплатив
347	279.69
348*	446.38
349	78.51
350	247.76
351	106.86
352	319.32
353	153.79
355	201.75
356	179.30
357	67.89
358	108.92
359*	66.35
361	4,229.34
362	217.53
363	228.86
364	1,010.55
365	57.52
366	14.93
367	1,528.42
369	463.42
370	512.21
371	427.46
372	215.97
373	92.21
374	124.41
375	776.26
377*	54.26
378	29.49
379	2,778.92
380	131.63
381	20.56
382	25.43
383	319.25
384	99.49
385	577.21
386	228.02
387	80.17
388	562.30
389*	197.09
390	106.73
391	25.89
392	11.51
393	159.38
394	142.43
395	214.92
396	73.05
397	343.32
398	72.24
399	174.52
401	20.51
402*	65.50
403	131.45
404	10.35
405	49.18
406	258.68
407	36.02
408	19.48
409	85.05
410	14.74
411	25.74
412	69.13
413	154.20
414	447.23
415*	53.69
416	6.64
417*	4.25
418	71.50
419	29.93
421	69.11
422	28.40

Відділ	Заплатив
423	960.69
424	45.52
427	357.88
428	70.95
430	1,053.39
432	4,326.05
433	126.91
435	267.55
436	115.31
437	348.85
438	186.61
439*	497.99
440	8.72
441	494.81
442*	118.50
443*	2.26
445	598.81
446	183.15
447	43.89
448	97.14
449	38.17
450	23.31
451	129.35
452	111.73
453	56.61
454	58.06
455	89.26
457	212.36
458	193.28
459*	319.54
460	140.85
461	258.94
464	360.65
465*	89.93
466	75.62
467	29.56
469*	224.57
470*	64.03
471	172.11
472*	314.48
473*	1,152.92
474	298.56
475	52.29
476	181.21
477	110.81
478	67.53
480*	40.87
481	165.73
482	69.28
483	241.29
484	426.79
485	23.92
486	15.43
487	238.72
488	29.68
489	94.36
490	177.67
491*	100.73
492	21.22
493	14.68
495	28.53
497*	327.44
498	54.96
499	21.48
500	29.89
501	51.18
502*	14.84
504	1.91
506	120.72

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч ___ $133,725.19

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив
3	2.42
28	2.37
30	12.74
33	5.73
37	21.35
39	15.13
65	8.81
70	5.07
83	2.86
90	4.40
101	3.04
106	1.26
112	4.11
117	4.86
125	.88
127	3.37
143	6.50
147	24.11
151	3.53
170	3.72
185	5.66
194*	4.86
206	2.65
209	2.82

Відділ	Заплатив
216	42.01
221	1.88
234	15.70
237	2.88
243	4.55
245	1.06
264	2.76
274	1.49
275	10.36
278	1.15
286	23.14
292	24.36
305	3.91
316	1.41
321	3.93
335	3.70
336	8.73
342	3.24
358	1.62
367	3.71
370	3.68
384	13.78
388	5.28
482	2.86

З місячних вкладок від членів обезпечених в старому роді обезп.	$ 339.44
З місячних вкладок від членів	$134,064.63
Відсотки від бондів	11,167.00
Відсотки від морґеджів	1,532.28
Відсотки від членських позичок	2,644.39
Чинш від власного дому в Джерзі Сіти, Н. Дж.	1,250.00
Приходи друкарні і книгарні	18,715.46
Жертва на поводян	8.00
Зворот позички до народного фонду	5.00
З переносу резерви за суспендованих членів в 1955 р. з посмертного до адміністр. фонду	13,632.25
З переносу резерви за переписаних членів з мол. департ. до департ. старших членів	113.00
З переносу резерви за переписаних членів зі старого до нових родів обезпечення	189.50
З переносу інших фондів за членів мол. департ. до інших фондів стар. членів	13.95
З переносу федерального податку за помічні сили	852.43
З переносу стейтового податку за помічні сили	42.83
Уневажнений грошевий зворот	282.54
Сплати морґеджів	1,538.75
Сплати член. позичок	4,878.22

Сирітські части по бл. п.:

Відділ:
436 Плекан Микола ___ 1,000.00

Разом $191,930.23

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:

9 Ястівка Григорій	1,000.00
28 Своратко Дмитро	1,000.00
37 Шавляк Анна	1,000.00
37 Бушка Марґарета	250.00
63 Гоменда Анастазія	1,000.00
65 Гриценко Йосиф	1,000.00
67 Брухівський Семен	1,000.00
70 Френцко Максим	1,000.00
82 Лешега Стефан	1,000.00
94 Войтишин Анна	500.00
102 Бедзик Юрій	1,000.00
125 Гут Марія	1,000.00
125 Височан Параскевія	500.00
137 Терлецький Теодор	500.00
138 Соляр Іван	500.00
139 Федасюк Марія	250.00
168 Гелета Гаська	400.00
169 Газдій Павло	1,000.00
187 Беленська Варвара	1,000.00
206 Липка Вікторія	1,000.00
206 Клекот Петро	1,000.00
210 Франко Михайло	1,000.00
211 Наконечна Анна	500.00
217 Бандура Доська	1,000.00
221 Спікула Ілія	500.00
229 Круліковський Антін	1,000.00
239 Хмелил Александра	743.00
240 Якимів Марія	500.00
247 Шатинський Вас. (Т)	500.00
247 Шатинський Василь	500.00
275 Нечесний Михайло	1,000.00
287 Витязь Теодор	1,000.00
292 Моштук Розалія	1,000.00
361 Савула Андрій	1,000.00
369 Паращинець Анна	1,000.00
372 Радкович Прокіп	250.00
383 Шимра Стефан	1,000.00
403 Дзядик Данило	1,000.00
411 Мудрей Адам	1,000.00
436 Плека Микола	1,000.00
451 Галай Марія	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	13,500.05
Грошеві звороти	4,224.98
Виплати на реальностях в Джерзі Сіти, Н. Дж.	2,196.31
Перенос резерви за суспендованих членів з посмертного до адмін. фонду	13,632.25
Перенос резерви за переписаних членів зі старого роду обезп.	189.50
Відсотки на закуплених бондах	117.36

Виплати запомог з фонду запомогового

Відділ:

1 Квасновський Іван	35.00
2 Вілчацька Ірина	30.00
8 Федорчак Захар	35.00
8 Микитюк Марія	25.00
8 Ревак Семен	30.00
8 Шиманський Микола	35.00
20 Красіцький Антін	35.00
20 Сажинська Гелина	25.00
20 Гаврик Фруська	25.00
20 Шавінський Іван	40.00
21 Окрепкий Василь	35.00
28 Давид Марія	25.00
29 Парсник Марія	35.00
30 Бат Іван	35.00
39 Наміняк Анна	30.00
45 Юрків Марія	25.00
45 Дузінкевич Павлина	25.00
45 Кучерявий Павло	50.00
50 Бобровський Теодор	35.00
56 Кітляр Петро	25.00
56 Рафа Ілько	25.00
69 Плескун Олекса	35.00
73 Матишак Ірина	25.00
76 Гайовська Ольга	25.00
76 Третяк Іван	35.00
78 Лойко Григорій	35.00
78 Вороняк Антін	35.00
94 Федорак Дмитро	35.00
104 Мельникевич Іван	75.00
104 Стецишин Михайло	75.00
105 Костик Петро	40.00
106 Коцовський Йосиф	35.00
109 Шепеляк Марія	25.00
112 Одесій Анна	25.00
112 Тимчина Маґда	25.00
112 Янівська Юстина	25.00
117 Жубрицький Петро	35.00
121 Чарній Михайло	40.00
123 Кучвара Марія	25.00
123 Дубій Анна	25.00
130 Середюк Микола	40.00
135 Лашинський Іван	50.00
144 Грудеський Михайло	35.00
155 Сафко Стефан мол.	35.00
156 Якимець Настя	25.00
158 Баглай Анна	25.00
161 Підуфала Анна	25.00
163 Нагірний Олекса	35.00
168 Стек Анна	25.00
168 Пацин Анна	25.00
170 Садуський Іван	100.00
171 Ткачук Катерина	25.00
192 Лісович Олекса	35.00
193 Тутка Ксеня	25.00
194 Томашівська Павлина	25.00
194 Паладій Елисавета	25.00
206 Боднар Анна	25.00
211 Каралюс Дмитро	35.00
216 Олещук Анна	25.00
218 Кроль Іван	35.00
230 Скубяк Марія	25.00
238 Січкоріз Тома	35.00
240 Лішнянський Михайло	100.00
242 Павлишин Михайло	30.00
251 Данилюк Микола	35.00
251 Форналь Іван	35.00
259 Савілли Марія	25.00
266 Пукирис Катерина	30.00
274 Цицик Стефан	35.00
274 Свет Марія	25.00
276 Ліцовський Іван	35.00
287 Маґура Петро	40.00
294 Левка Василь	35.00
328 Мироненько Олексій	35.00
330 Васій Михайло	35.00
331 Гнатюк Онуфрей	35.00
333 Ротала Марія	25.00
336 Кулинич Сергій	35.00
338 Малінчак Розалія	25.00
338 Янковська Юстина	25.00
347 Горінь Михайло	40.00
356 Воробець Стефанія	25.00
356 Воробець Іван	20.00
361 Камінська Магдалена	25.00
364 Батюк Василь	50.00
364 Головчак Павло	35.00
364 Сподар Йосифина	25.00
367 Кібкало Лукія	25.00
367 Кібкало Полікарп	35.00
367 Фолусевич Розалія	25.00
367 Лиско Катерина	25.00
367 Лиско Павло	35.00
371 Конопада Марія	25.00
376 Сквронська Стефанія	25.00
379 Юревич Володимир	25.00
403 Москальчук Іван	100.00
423 Бродський Дмитро	35.00
432 Дибак Стефан	25.00
432 Романик Юрій	35.00
473 Гайдамаха Іван	35.00

Виплати з фонду Захисту Сиротинця

Податок і ремонт на реальностях в Кергонксон, Н. Й. ___ 1,457.13

Виплати з народного фонду:

Українська Енциклопедія в англійській мові ___ 620.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	17,283.10
„Свобода" за орган	5,650.00
Платня помічних сил	3,530.86
Актюар за оцінку грамот і інші праці	2,500.00
Платня головного уряду	1,875.00
Кошти подорожі організаторів	1,133.11
Федеральний податок за помічні сили	938.21
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Винайм машин для зладження виказів і статистики (IBM)	527.00
Кошти подорожі і репрезентації	394.49
Друк річних звітів до асекураційних департ.	367.56
Нагороди організаторів за нових членів	344.25
Лікарі за нових членів	309.00
Канцелярійні прибори і друки	248.03
Оголошення	247.40
Асекураційні департаменти за дозволи (лайсенси)	233.00
Видатки канцелярійні на пошту	210.00
Фотографічні знимки чл. аплікацій	37.60
Прибори для зладження виказів (IBM)	16.40
Вкладки до доброчинних організацій	10.00
Спортова акція	10.00
Вода	3.75

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	50,479.50
Інвестовано в морґеджах	55,000.00
Позички членам	4,523.93

Разом $218,707.75

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем січня 1956 р. осталася	$513,466.46
Прихід за лютий	191,930.23
Разом	$705,396.69
Розхід за лютий	218,707.75
Готівка з кінцем 29. лютого 1956 р. остається	$486,688.94

БАЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 486,688.94
Морґеджі	855,213.69
Бонди	13,429,526.85
Позички членам	294,266.84
Реальности	227,828.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$15,304,068.17

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезп.	$14,515,078.88
Адміністраційний фонд	220,597.00
Конвенційний фонд	43,885.55
Запомоговий фонд	246,796.04
Народний фонд	17,886.56
Посмертний фонд стар. роду обезпечення	65,445.79
Резервовий фонд	19,353.77
Сирітський фонд	109,964.25
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	56,552.70
Фонд Зах. Сиротинця	6,098.38
Запорука майбутніх податків на проданих реальностях	2,409.25
Разом	$15,304,068.17

МОЛОДЕЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
2	38.52
3	10.54
5	45.45
6	36.39
7	38.05
8	88.06
9	16.40
10	33.36
11	59.59
12	12.31
13	112.99
14	145.72
15*	1.35
16	67.50
17	5.36
18	7.54
20	156.72
21	52.29
22	2.85
23	86.09
24	5.78
25	73.21
26	1.35
27	82.36
28	9.75
29	43.75
30	3.15
33	96.03
34	.90
35	78.23
36	64.71
37	55.11
38	133.44
39	360.07
40	18.72
41	15.87
42	226.24
44*	12.32
45	149.58
46	134.54
47	27.77
48	19.55
49	169.04
50	66.42
52	65.43
53	138.77
54	47.81
55	127.00
56	55.55
57	243.69
59	253.42
60	9.17
61	6.70
62	31.76
63	243.14
64	50.28
65	20.89
66	30.29
67	4.48
69	47.17
70	85.44
71	91.17
72	1.19
73	3.27
74	6.69
75	160.13
76	224.14
77	4.92
78	1.81
79	1.58
80	3.01
81	52.10
82	4.28
83	224.68
84	35.31
85	25.12
86	23.30
87	43.11
89	.93
90	29.70
91	87.42
92	10.24
93	29.61
94	543.16
95	1.00
96	203.53
97	50.42
99	26.25
100	19.66
102	269.32
103	64.17
104	17.51
105	224.37
106	239.90
107	39.57

Відділ	Заплатив
108	44.16
109	37.95
110	15.64
111	3.37
112	102.10
114*	59.38
115	32.28
116	25.22
117	52.12
118	22.13
119	22.54
120	68.03
121	44.32
122	32.72
123	15.22
124	6.04
125	164.66
126	3.77
127	263.18
128	67.61
130	159.29
131	49.11
132	13.00
133	9.46
134	33.67
135	1.08
137	26.65
138	15.00
139	19.39
140	30.95
141*	53.55
142	110.24
143	61.76
144	22.34
145	15.52
146	58.34
147	161.93
148	2.70
149	23.34
150	113.69
151	26.78
152	1.54
153*	58.63
154	1.00
155	137.90
156	210.82
157	14.20
158	22.44
159	2.78
160	8.93
161	167.87
163	186.70
164	63.21
165	37.13
167	73.84
168	30.84
170	173.47
171	115.91
172	7.27
173	53.53
174*	33.00
175	106.74
176	51.60
177	160.41
178	74.29
179	99.86
180	48.71
181	5.41
182	48.37
183	264.77
184	47.30
185	10.80
186	9.18
187	18.00
188	1.75
189*	175.02
190	8.58
191	168.18
192	123.42
194*	296.48
196	49.59
199	25.37
200	138.93
201	1.45
202	4.75
203	21.79
204	542.02
206	289.53
207	4.50
208	21.20
210	11.69
211	25.20
212	7.73
213	34.60
215	58.31

Відділ	Заплатив
216	18.59
217	373.78
218	48.47
219	214.82
220	165.97
221	1,021.29
222	7.10
223	12.89
224	23.95
225	4.41
226	7.28
227	15.20
228	.50
229	10.42
230	217.15
232	14.02
234	218.46
235	9.03
236	89.97
237	180.09
238	342.07
239	97.49
240	333.16
241	39.97
242	44.45
243	49.40
244	3.48
245	67.76
246	3.72
247	12.21
248	34.81
251*	74.54
253	127.03
254	204.86
255	5.33
256	259.46
257*	40.34
258	.90
259	42.15
260	1.75
261	13.11
262	22.75
263	7.80
264	14.85
265	60.76
266	334.62
267	17.08
268	21.63
269	6.64
270	49.04
271	134.41
272	157.02
274	13.52
275	39.84
276	106.84
277	500.78
279	2.35
280	10.41
281	249.78
282	39.04
283	153.25
284	6.16
285	5.63
286	6.56
287	113.61
288	19.58
289	90.27
290	139.99
292	414.17
293	61.45
295	151.77
296	63.70
298	7.59
300	8.09
301	57.43
303	2.12
304	288.06
305	111.07
306	12.45
307	94.50
308	33.34
309	2.71
310	31.71
311	1.35
312	25.51
313	7.25
314	95.63
316	222.89
317	44.89
318	48.41
319	39.89
320	74.47
321	59.56
322	23.72
323	60.31
324	39.67
325	228.28
326	10.95
327	88.05
328	71.33
330	21.07
331	58.83
332	12.91
333	8.66
334	56.55
335	23.42
336	177.36
337*	80.90
338	37.61
339	26.18
341*	405.19
342	69.94
343	84.82
344	27.17
345	24.56
346*	2.70
347	62.08
349	20.13
350	39.50
351	10.22
352	39.45

Відділ	Заплатив
353	22.44
355	87.03
356	92.59
357	7.84
358	22.08
359*	3.90
361	1,203.88
362	44.28
363	12.33
364	198.92
365	3.78
366	.68
367	426.18
369	28.57
370	134.17
371	72.54
372	149.65
373	87.60
374	78.26
375	310.93
377*	4.15
378	3.28
379	908.23
380	29.73
383	124.75
384	13.44
385	73.51
386	36.11
387	31.51
388	212.21
389*	4.50
390	38.49
391	10.13
393	11.47
394	24.87
395	28.25
396	1.78
397	114.08
398	1.30
399	68.69
401	5.91
402*	21.59
403	23.81
405	2.22
406	19.91
407	.45
408	1.08
409	1.13
410	22.34
412	20.40
413	30.81
414	374.41
415*	2.25
418	25.05
419	44.51
421	69.85
422	2.02
423	237.13
424	1.20
427	221.27
428	22.76
430	281.91
432	1,339.51
433	87.07
435	25.23
436	215.16
437	157.90
438	9.95
439*	380.07
441	261.09
442*	27.00
443*	25.70
445	524.38
446	58.21
447	8.08
448	5.95
449	3.15
450	.90
451	39.83
452	24.83
453	.45
454	4.12
455	17.77
457	25.83
458	260.20
459*	43.48
460	26.03
461	159.43
464	213.08
465*	33.03
466	102.37
467	1.58
469	54.74
470*	68.33
471	276.05
472*	96.61
473*	760.15
474	240.81
475	3.20
476	19.36
477	41.77
478	22.97
481	100.27
482	5.71
483	23.21
484	162.79
485	32.96
486	3.78
487	174.61
489	11.84
490	15.78
491*	28.50
492	12.68
493	9.99
495	50.16
497*	67.34
498	73.53
499	34.47
500	21.15
502*	130.97
506	58.71

З місячних вкладок від членів обезпеч. у всіх родах забезпечення	$36,024.52
Відсотки від бондів	5,188.10
Відсотки від морґеджів	236.44
З переносу федерального податку за помічні сили	314.12
З переносу стейтового податку за помічні сили	15.46
Сплати морґеджів	898.75
Разом	$43,577.39

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Вийшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	8,902.48
Грошеві звороти	1,052.15
Відсотки на закуплених бондах	113.30
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	113.00

Виплати адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	2,060.79
Актюар за оцінку грамот і інші праці	1,150.00
„Свобода" за Ukrainian Weekly"	600.00
Друк нових грамот для дітей	487.50
Федеральний податок за помічні сили	332.29
Видатки канцелярійні на пошту	30.00
Лікарі за нових членів	14.00
Перенос інших фондів до старшого департ.	13.95

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	50,479.50
Інвестовано в морґеджах	18,000.00
Позички членам	465.00
Разом	$83,813.96

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем січня 1956 р. осталася	$106,990.25
Прихід за лютий	43,577.39
Разом	$150,567.64
Розхід за лютий	83,813.96
Готівка з кінцем 29. лютого 1956 р. остається	$ 66,753.68

БІЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 66,753.68
Морґеджі	65,372.16
Бонди	2,633,400.00
Позички членам	10,652.04
Разом	$2,776,177.88

Стан довжний:

Посмертний фонд	$2,697,525.48
Адміністраційний фонд	78,652.40
Разом	$2,776,177.88

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ.

Майно старших членів УНС з кінцем 29. лютого 1956 р.	$15,304,068.17
Майно молодечого департаменту УНС	2,776,177.88
Разом	$18,080,246.05

Р. Слободян, гол. касир

ВИСЛІД КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНЮВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1956 Р.

Ч. Відд.	Ім'я організатора	Приєднано в лютім	Разом приєдн.	Признач. квота
2	В. Сенкович	1	2	5
5	І. Сидор	10	11	20
8	В. Мандзій	4	15	15
13	А. Урбан	4	5	10
20	О. Попель	1	11	7
33	С. Оріх і К. Несевич	1	3	8
35	П. Савчак	2	14	—
37	А. Погранична	1	9	5
38	С. Гонза	2	8	7
39	М. Рубич	2	21	20
48	А. Мазула	1	1	2
54	А. Маланчук	2	12	10
59	М. Галькевич	2	22	14
66	В. Дичко	1	1	3
83	С. Чорномаз	3	15	12
84	П. Дудко	1	3	5
94	Д. Квітковський	2	30	40
94	В. Борискевич-Бойд	2	—	—
96	Д. Білецький	3	62	4
102	М. Бобечко	1	17	30
105	В. Посполита	1	10	20
113	М. Годчак	4	11	2
114	М. Ткачук	6	38	16
119	М. Білан	2	3	4
125	І. Подола	1	21	15
126	Г. Дидів	1	1	4
127	І. Була і П. Володка	5	17	35
146	С. Хомяк	1	3	8
157	І. Зварич	1	2	2
158	П. Дубовецький і Ю. Павчак	1	1	14
161	А. Дзюла	1	21	25
163	А. Сивуляк	2	4	12
163	С. Чичула	1	—	—
171	С. Расн	4	7	7
173	П. Щирба	3	14	7
175	В. Дідик	2	13	28
176	І. Фурґаль	7	10	9
177	І. Лаба	1	15	7
177	О. Рекрут	2	—	—
191	Р. Колодій	1	22	15
194	Д. Білецький	16	29	22
194	В. Загаєвич	2	—	—
204	В. Гасій	1	89	30
204	Д. Білецький	4	—	—
206	І. Кокольський	2	8	16
210	І. Франко	1	1	2
221	Т. Шпікула	5	65	65
221	М. Сенчишак	1	—	—
224	А. Ярош	1	8	3
234	В. Квас	4	27	12
238	І. Селінскі	2	27	50
238	П. Мороз	1	—	—
239	М. Ковальчук	1	2	15
240	Я. Кравчук	2	20	26
256	Д. Білецький	1	32	10
262	В. Квас	1	1	4
268	Т. Радинський	1	8	5
272	В. Квас	1	1	4
276	Ю. Монастирський	1	12	17
292	П. Федик	3	18	28
295	О. Зепко	6	21	9
295	В. Пулк	4	—	—
301	В. Іващук	1	8	14
301	М. Кришталь	1	—	—
304	М. Гнатик	1	6	12
320	І. Малко	2	11	12
324	І. Струк	1	3	11
327	А. Копистянський	1	6	7
333	В. Квас	1	1	3
336	Г. Степанек	1	19	24
336	Г. Кісіль	3	—	—
343	А. Лотоцька	1	6	10
349	Й. Геречка	2	7	2
355	Л. Маґур	2	3	9
361	І. Галичин	3	46	50
361	Д. Білецький	1	—	—
361	В. Вишиваний	1	—	—
367	В. Попович	1	12	16
371	Ю. Баранюк і П. Заболоцький	2	4	14
373	А. Ґромоцька	4	5	5
379	М. Семків	5	68	52
391	Р. Крепякевич	1	2	1
395	П. Аркотин	1	9	2
395	М. Юров	2	—	—
395	В. Квас	1	—	—
395	П. Ґеречка	2	—	—
397	І. Скочиляс	17	46	12
397	О. Штогрин	1	—	—
399	М. Ткачук	4	18	10
421	А. Маланчук	1	1	3
423	Т. Носієвич	2	38	20
430	О. Бакай	2	21	30
432	В. Зорич	2	54	100
437	М. Синлик	2	14	21
438	С. Терлецький	3	7	3
441	М. Лисий	1	8	35
441	П. Голошевський	1	—	—
445	В. Коссар	2	9	35
447	З. Горечий	5	9	20
447	С. Орихівський	2	—	—
459	В. Стецюк	1	2	3
469	К. Чорномаз	1	2	20
473	С. Орихівський	3	43	40
474	П. Стельмащук	1	13	10
478	П. Фединчук	1	7	10
486	Я. Блищак	1	1	10
487	М. Денисюк	5	14	8
489	М. Шпитко	1	3	6
493	Б. Музика	1	8	6
498	О. Касюхнич	2	9	15

Спростування

У звіті за січень має бути:

397	І. Скочиляс, Philadelphia	6	—	—
441	П. Голошевський, Fort William, Ont.	1	6	35
441	М. Лисий, Fort William	1	—	—
473	С. Орихівський, Montreal	3	40	40

ОБ'ЄДНАННЯ НІМЕЧЧИНИ У ВЛАСНОМУ ЗАРЯДІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ний тиждень приносить нову „сенсацію". Я вже писав про аферу навколо особи керівника Східнього відділу Міністерства закордонних справ д-ра О. Бройтіґама. Здавалось, що справа вже притихає, коли цими днями до розпочатої в совєтській зоні Німеччини в січні атаки соціялістичного посла Бундестаґу приєдналося найновіше видання документів Бройтіґама із залученим до них коментарем. „З щоденника погромщика жидів" — звучить заголовок цього видання, і хоча воно не вносить до справи абсолютно нічого нового і не обтяжує Бройтіґама — сенсація є. Цікаві також шляхи, якими записник Бройтіґама попав в руки Совєтів. Як виходить, у завірюсі повоєнних років він зник з берлінського мешкання дипломата, згодом попав до вашинґтонської Конґресової бібліотеки, звідкіля одержав його власник ще в 1952 році. У бібліотеці залишилась фотокопія, зроблена одним закордонним кореспондентом, від якого вона дісталась в руки Совєтів.

„Афера Бройтіґама" дістала таким чином нову поживу. І хоч цілий ряд жидів і жидівських організацій виставили міністеріяльдіріґентові найкращі свідоцтва, найновіша тактика, яка ведеться проти нього, послуговується тими пасусами щоденника, в яких Бройтіґам описує прийняття і згадує про закуп 25 кілограмів масла в Ризі. Роблять з нього комічного шпісбюрґера, стараються осмішити і зробити його особу неможливою для очолювання такого важливого посту.

Ще не прогомоніла афера з Бройтіґамом, а вже „хрестоносці чеснот і моральности" постарались про нову, може навіть більшу своїм засягом, бо звернену проти найближчого співробітника Аденауера — державного секретаря у Бундесканцлерамту Гльобке. Бувши надрадником міністерства внутрішніх справ часів Третього Райху, Гльобке дістав від свого тодішнього зверхника доручення — скоментувати т. зв. нюрнберзькі расові закони. З чотирьох виготовлених коментарів Гльобке, що ніколи не був членом партії націонал-соціялістів, дав найліберальніший. Як підтверджують самі жиди, а в тому числі й видавець „Загальної тижневої газети жидів у Німеччині" в Дюссельдорфі, Карло Маркс, завдяки інтерпретації Гльобке цілому рядові жидів, чи т. зв. мішлінґів, вдалося врятувати життя. Боронить Гльобке також його колишній товариш з міністерства, Кемпнер (помічник американського прокуратора під час нюрнберзьких процесів), заступається за нього цілий ряд визначних особистостей до Аденауера включно, але все це не стоїть на перешкоді до того, що частина німецької преси присвячує цілі сторінки „афері", яка подумана для компромітації в першу чергу канцлера, що „оточив себе нацистами".

Широкий вахляр розкладової роботи в останніх тижнях концентрується на новотвореній німецькій армії. Її найновіший клич: „Чи будеш стріляти на власного батька?" Крім цього забарвленого драматизмом апелю не йти до війська, арсенал кампанії проти німецької армії знає цілу скалю менших чи більших трюків, що в сумі таки дають наслідки.

Роззброєневу конференцію чотирьох в Лондоні використовується на те, щоб доказувати, що для Німеччини озброюватись в той час, коли альянти радять над роззброєнням — є нонсенсом. Вечірку підхорунжих фльоти з ученицями вищих кляс одного ліцею у Вільгельмсгафені подається як доказ „реакційности" нової армії бо, мовляв, у цей самий час підстаршини могли танцювати тільки з продавчицями одного великого магазину. Рівночасно ведуться різні приватні опити під мотто „чи будеш стріляти на власного батька", висліди яких у засаді на 80% — проти. Ще інший засіб пропаґанди проти армії — це апель „до чести німецької людини" не натягати на себе мундуру доти, „доки твої старші товариші сидять по в'язницях, як воєнні злочинці".

Не можна твердити, щоб уся ця пропаґанда давала вже сьогодні поважні успіхи. А проте, було б великою помилкою її недоцінювати, зокрема, коли взяти до уваги, що ведеться її з подивуґідною впертістю й послідовністю. Є очевидним, що Москва і східній Берлін переконалися, що нагальними, скорими акціями не здобудуть ФРН, і тому вибрали повільний шлях розкладової роботи, що, на випадок довготривалости т. зв. коекзистенції, може принести їм серйозні успіхи. Щоб так не сталося, не вистачає протидії тільки з німецької сторони, але потрібна протидія цілого Заходу.

● З департаменту торгівлі повідомляють, що в федеральних, стейтових і самоуправних аґенціях ЗДА затруднено 7,500,000 осіб. В федеральних установах працює 2,265,000 осіб.

Святковий подвиг українського студентства в Парижі

Ще за існування Могилянської Академії в Києві, а то й перед тим, виїздили бувало молоді українці за границю, щоб принести в Україну більше світла, здобутого на західніх високих школах. Їздили й до Парижу. В новіших часах, уже в XX. ст., хоч не стало рідних вельмож, такі виїзди продовжувалися, досягаючи такого числа, що вже перед 30-ти роками показалася потреба української студентської організації в тому місті високої культури. Так проіснувала живіше, то слабше „Українська Студентська Громада в Парижі". Чергувалися проводи Громади, аж на час 30-річчя припала ця роля на Назара Ясінчука. Паризька „Українська Студентська Громада" (УСГ) вирішила відзначити цю річницю, не тільки для самої приємности українських студентів Парижу й не тільки для самого вшанування діяльности УСГ, але й на те, щоб святкуванням викликати зацікавлення українською культурою і серед французьких інтелектуальних кругів, що в дні 29 лютого 1956 пройшло доволі вдатно на „Святочному Вечорі".

В той день заповнила відому тут концертову залю Шопен-Плеєль публіка - представники обох українських Церков, Наукового Т-ва ім. Шевченка з Сарсель, майже всіх українських організацій Парижу й преси, як теж кілька професорів французьких Вищих Шкіл та кілька десятків французької молоді, запрошеної товаришами-українцями. Після відкриття вечора інж. В. Михальчуком виголосив інж. А. Жуковський вичерпну доповідь українською мовою, проходячи рік за роком діяльність цієї молодечої організації, далеко від України. З черги п. Л. Гузар накреслив коротко дуже ядерно французькою мовою історію українсько-французьких взаємин на студентському відтинку від найдавніших часів по сьогодні, з'ясував, в яких умовинах доводилося українській молоді студіювати за останніх 30 років, висловлюючи під кінець побажання, щоб частіші спільні зустрічі французьких й українських студентів дали можливість представникам обох народів ближче себе пізнати та взаємно цінувати.

Друга частина Вечора складалася з концерту української музики, яку запрезентували — Міро Скала-Старицький, відомий в Зах. Европі й люблений серед кіл европейської та американської української імiґрації, перший тенор королівської опери в Брюсселі, та не менше відомий скрипаль, Аристид Вирста, що в минулому році осягнув ступінь „доктора музикології" на Сорбоні. Оба мистці, не зважаючи на професійне перевантаження, радо й безкористовно прийняли запрошення українських студентів, щоб звуками чи то мотивами рідної пісні дати насолоду українським слухачам на чужині, а чужинцям довести, що крім фольклорної музики й аматорських ансамблів (якими ми звикли так частенько вгощати наших друзів-французів) є ще в нас гідні уваги мистці-композитори й виконавці зо світовим ім'ям. З-поміж композиторів були заступлені: О. Нижанківських (минули літа молодії), Я. Степовий (Думка), С. Людкевич (Черемоше...), В. Барвінський (Ой, поля...), Н. Нижанківський (Засумуй трембіто) й А. Гнатишак (Пісня) у вокальному виконанні М. Скали-Старицького. А. Вирста виконав два скрипкові твори Ф. Якименка, українського композитора, що довгі роки проживав у Парижі (помер 1945), а саме широко відомий французьким музичним колам „Тихий сон" і „Сільський танок". І. Вовк, молодий композитор, уродженець Одещини, який недавно переїхав з Франції до ЗДА, прислав для першого виконання свою незвичайно цікаву сонату для скрипки й фортеп'яну (g-моль), побудовану на темі народної пісні „Ой, на горі, там женці жнуть", твір у високому ступні модерністичний у своїй фактурі, а це було милою несподіванкою для музикальної публіки.

Мистецьку вартість виконання обох виконавців навіть не треба би окремо підносити, хіба для історії. Бо ж у Парижі відомі великі технічні спроможності А. Вирсти, що блистів у технічно трудних творах, — сонаті І. Вовка та в „Сільському танку" Ф. Якименка й зворушував ніжною кантиленою „Тихого сну".

Дужий голос М. Скали-Старицького, що звик до великих заль оперних театрів Европи, покірно скорився чудовій майстерності свого власника й передавав усі тонкощі виконуваних творів від елеґійної м'якости в „Трембіті" до бунтарського патосу „Пісні" Гнатишака, а незвичайно чітка дикція підсилювала емоцію в українських слухачів. Очевидно, що захоплені приявні гості не щадили рясних оплесків своїм любимцям-мистцям, а вони в свою чергу обдарували очаровану публіку кількома наддатками — „Колискова", власна композиція А. Вирсти та Лисенка „Безмежне поле" й Лопатинського „Надії" у виконанні М. Скали-Старицького.

Фортеп'янoвий супровід перебрав французький піяніст, А. Пуінар, що своєю технікою перескрипловав усіх наших мистців (деяким пригадувалися навіть до вершини супроводи до тих самих творів незабутнього Н. Нижанківського).

В морозну паризьку ніч, пізно, розходились слухачі українці й французи, вдячні українським мистцям, що більш години полоняли їх серця. Одночасно цей Вечір став замітною подією Української Студентської Громади в Парижі на порозі її сорокліття.

Н. Я.

Про будову церкви в Лімінґтоні, Канада

Православні українці — переважно з Бесарабії, Буковини та Волині — постановили збудувати собі церкву в Лімінґтоні. В неділю, 15 січня ц. р., зібралися вони в маленькій своїй „Просвіті", щоб свій намір ясніше висловити. Вибрали новий церковний провід, щоб він при Божій і людській допомозі збудував їм українську православну церкву Святої Покрови над онтерійським озером.

Під час першого засідання прочитано перший список жертводавців на перші потреби нової церкви. І між жертводавцями знайшовся один, який замість свого імени і прізвища, написав три слова: „Від українського комуніста". Цей „підпис" викликав різні думки і голоси присутніх. Постановлено змінити згадані слова на... „від Н. Н. „А шкода. Бо хіба з не найбільшого переслідувача Христової науки, Савла, стався найбільший її оборонець — св. Павло?

Колись багаті міщани одного італійського міста задумали збудувати собі церкву і запросили до себе дуже славного майстра - архітекта.

— Яку ж вам церкву збудувати? — запитався славний майстер багатих міщан.

— Таку, як наша душа — відповіли побажні міщани. І їх архітект збудуват їм одну з найкращих церков на світі. Дай Боже, щоб і наші багаті лемінґтонські міщани та фармери збудували собі також таку церкву, як їх душа.

Але збудувати церкву та ще й гарну, не пісню проспівати в гостині п. Йосифа Канюки, чи в п. Петра Сагари. Тут питання і місця, і стилю, і майстрів, і матеріялу та багато інших. Ото ж і насувається мимохіть думка: Чи не добре було б, якби багаті лемінґтонці перенесли якусь дослівну копію української церкви з буковинських Карпат, з Бесарабії або з Волині над онтаріврське озеро? Така перлина українського народного церковного мистецтва була б не тільки домом молитви для українців Лімінґтону, але й прекрасним мистецьким подарунком для їх міста.

Чому я відважуюся подавати оцю свою думку українським лімінґтонцям?

В одній з присілків славного гуцульського села — Ясіня — на Закарпатті є мала стара дерев'яна церква. Коло тої старо маленької церкви не сотки, а тисячі чеських, німецьких, англійських та інших чужих туристів вистоювали цілі години подивляючи її велику мистецьку красу. Була та церква і на поштових значках Карпатської України... Чи не було б великої заслугою українців Лімінґтону як би вони подібну народну архітектурну мистецьку квітку пересадили з якогось коломийського, бесарабського, чи буковинського присілку до своєї нової батьківщини — Канади?

Зрозуміла річ, що план такої церкви і її кошти були б дещо більші від коштів „модерних" українських церков, збудованих у формі бараку з маленькою вежкою і хрестиком над її дверми. Але зате вона була б дійсною українською святинею, достойною своєї прекрасної народної назви.

Треба тільки, щоб наші сестри і брати в Лімінґтоні сказали собі: „коли стає нам на юшку, хай стане і на петрушку", і щоб відважилися збудувати таку церкву в Лімінґтоні, як їх душа...

Д-р Кость Вагилевич.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Шикаґо, Ілл.

З нагоди роковин Т. Шевченка

Відділ Українського Конґресового Комітету влаштував тут у неділю, 11 березня, Шевченківський Концерт. Заля св. Володимира, яка містить 500 людей, була повна і програма була гідна великого імени Шевченка. По відкритті академії „Заповітом" у виконанні хору св. Володимира під батутою О. Повлянка, вступне слово мав голова Відділу, д-р М. Сіминович. Святочну промову виголосив проф. Михайлівський. У своїй промові бесідник, який працював 20 років під Совєтами, представив присутнім, як влада — відповідно до потреби — викривлювала Шевченка і його „Кобзаря", представляючи його то речником буржуазних демократів, то знову роблячи з нього речника революційного пролетаріяту.

Пані Винниченко - Мозгова з Денверу виступила вже другий раз в Шикаґо. І може вона приїздити щороку, бо її голосу можна слухати й слухати.

Місцевий соліст п. В. Мельничин гарно доповнив концертову програму двома піснями, а хор св. Володимира, зокрема в пісні „Садок Вишневий" виявив мелодійну співучість української нації. Гарне закінчення, яке змалювало життя Шевченка на основі його власних слів, віршів і прози, дала молодь своїм живим образом під керівництвом п. М. Левицького.

На маргінесі цієї вдалої імпрези треба ще додати кілька слів.

Були голоси в українській пресі про те, що Відділ УККА в Шикаґо „не узгіднив" цього концерту так, що в той сам час були у нас інші імпрези. Поминаючи незгідність таких тверджень з фактичним станом, треба б ще всім людям знати, що Відділ УККА в Шикаґо є координуючим чинником місцевого життя і з ним треба „узгіднювати" імпрези, як хтось хоче щось узгіднювати. Тому полеміка про леґальність Відділу, про спосіб голосування, про вибір залі чи збори платників є зайва. А втім, березень це місяць Шевченківських Роковин, і всі інші імпрези повинні бути на другому місці. Таке голосять всі українські газети, таке проголосив теж Український Конґресовий Комітет і місцевий Відділ УККА цього придержується!

Степан Куропась,
прес. реф. УККА.

Ню Йорк, Н. Й.

Новий рік праці „Дністра"

Річні виборчі збори „Дністра", 361 Відділу Українського Народного Союзу в Ню Йорку, що відбулися 17-го грудня 1955 р., покликали до чергової каденції на біжучий діловий рік той самий уряд, що керував життям Т-ва у минулому році. Сталося це не випадково. У 1956 році припадає ювілей 35-літнього існування „Дністра". Поновним вибором тих самих урядників членство дало не тільки доказ свого до них довір'я, але й показало, що відсвяткування цієї важливої дати хоче доручити людям, які своєю працею для Т-ва на це заслужили.

У склад нового уряду увійшли: Іван Галичин — предсідник, Михайло Лисогір — заступник предсідника, Петро Кучма — фінансовий секретар, Василь Вишиваний — касир, Володимир Барагура — рекордовий секретар, Володимир Ходицький — заступник фінансових урядників, Мартин Малетич, Іван Винник, Дамян Захарченко — члени контрольної комісії, Марія Сосницька, Іван Пригода, Евстахій Скоревич — опікуни хворих, Микола Кізима, Микола Чума, Василь Лазута — тростісти, Юрій Лібович, Микола Василишин — хоружі, Іван Пригода — бібліотекар. Господарем домівки залишився надалі Микола Василишин.

Як попередніми роками, так і в 1955 році, праця „Дністра" йшла двома шляхами — обезпеченево - допомоговим і національно - громадським. Усіх членів у звітовому році було 1,716, а майно Т-ва виносило 20,641 долярів. Відбуто сім звичайних зборів членства та одні надзвичайні збори в справі зміни статуту щодо хоробових бенефітів і посмертного. Засідань уряду було вісім.

Поруч організування нових членів, збирання членських внесків, забезпеки фінансів, опіки над хворими членами, виплати бенефітів, влаштування підприємств, щоб засобити касу Т-ва, „Дністер" брав живу участь в українському національно - громадському житті. До важливіших дій Т-ва на тому полі треба зарахувати участь у праці Об'єднаного Комітету Українських Організацій міста Ню Йорку (представники — В. Вишиваний, М. Левко, М. Малетич, І. Галичин), участь через своїх делеґатів (В. Вишиваний, С. Демидчук та заступники — І. Собенко, М. Левко) у з'їзді Українського Конґресового Комітету, участь у Дні Льояльности, у святі Українських Січових Стрільців та в акції придбання фондів на будову нової школи оо. Василіян у Ню Йорку. Окремо треба згадати відзначення 50-ліття громадської праці довголітнього члена „Дністра" д-ра Семена Демидчука.

Участь у національно-громадському житті позначилася не тільки працею окремих членів чи урядників „Дністра", але також пожертвами, які Т-во склало на різні цілі, як ЗУАДК, науковці у Франції, курси українознавства в Ню Йорку, поводяни та закуп меморіялу на школу оо. Василіян (500 дол.). Складено також даток на Американський Червоний Хрест.

З культурно-освітнього життя треба згадати доповідь проф. Михайла Лисогора про Берестейський мир та його значення і про закуп нових книжок до бібліотеки „Дністра". Товариське життя плекали члени „Дністра" на спільних зустрічах (свячене, Новий Рік, ювілей д-ра Демидчука) та підприємствах, влаштовуваних Т-вом.

Перед новим урядом стоїть завдання передусім зорганізувати нових членів, придбати потрібні фінанси; вести допомогову акцію і продовжувати працю в культурно-освітньому та національно-громадському секторах. Є повна надія, що в ювілейному році 35-літнього існування Т-ва новий його уряд справиться зі своїми завданнями так, як це зробив у минулому діловому році.

В. Б.

Содбури, Канада

Річні Збори Відділу 439 УНС

Загальні Збори членства Відділу 439 УНСоюзу відбулися в понеділок, 13-го лютого ц. р., в залі філії УНО, в Содбурах.

Зі звітів устутаючих урядників ствердженo, що Відділ 439 розгорнув свою працю і приріст свойого членства за останній рік.

По вислуханні звітів і дискусіях, вибрано відділових урядників на 1956 рік. Ними є: предсідник М. Шилок, заст. предс. — І. Дацик, секретар — В. Бордун, помічник секр — М. Семанишин, касир — І Марунчак. Контрольна Комісія — проф. С. Стасюк, Г. Калистий і С. Ванцар. Опікуни хворих — д-р Я. Мисак, М Гаврищишин, п-ні Михайлюк п-ні А. Бідожка і п-ні Я. Борис.

Створено допомоговий фонд підвідділу для несення допомоги потребуючим членам, а при тому створено комітет, який має за завдання здобувати фонди. До того комітету увійшли: п-ні О. Гальчук, п-ні Г. Панас, п. І. Голюк В. Гірчий і К. Плотиця. Дверниками і тростами були вибрані пп.: С. Никільчук і М. Шіпок, М. Бавус і І. Федорчук.

Намічено плян праці, а участь присутніх членів на нарадах цих зборів дає надію на оживлення і побільшення праці в цьому році.

Василь Бордун

● **Секретар Білого Дому** Джеймс С. Гаґерті заперечив, щоб захворіння трьох осіб, які пили содову воду в тому поїзді що ним їхав президент Айзенгавер, мало будь-який зв'язок з особою Президента. Згадані особи занедужали ще в четвер, коли управа залізниці не знала, що в неділю цим поїздом поїде до Вірджінії Айзенгавер.

● **Науковці** Гарвадського каледжу повідомляють, що працівники шести радарових станцій у південній частині Массачусетсу будуть вивчати метеорів, що з космічних просторів спадають на землю.

● **Сенат погодився**, щоб ЗДА позичили бразилійському урядові на п'ять років два підводні човни. Цю постанову має ще ствердити президент Айзенгавер.

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В Канаді

УКРАЇНСЬКИЙ ШАХОВИЙ КЛЮБ У ВІННІПЕҐУ

Дня 9 березня ц. р. відбулися в читальні „Просвіта" у Вінніпеґу основуючі збори Українського Шахового Клюбу в присутності 10-ох шахістів. До Управи Українського Шахового Клюбу — Вінніпеґ (таку назву клюбу затверджено на зборах) вибрано: голова — п. М. Воробець, секретар - скарбник — п. І. Голіян (молодший), пресовий референт — д-р Р. Романович.

В пляні праці УШК — Вінніпеґ намічено у весняному сезоні 1956 р., згуртувати більшу скількість шахістів і відбути внутрішньо - клюбовий турнір, а в осінньому сезоні ц. р., зорганізувати шаховий турнір за український чемпіонат м. Вінніпеґу. . .

ПРЕДСТАВНИКИ КУК БУЛИ В ОТТАВІ

При кінці місяця лютого в Оттаві, як делеґація, були три представники Комітету Українців Канади: Я. Яремович, президент, І. Г. Сирник, секретар, і В. Коссар, заступник президента. Ціллю їх місії було звернути увагу урядовим чинникам на недомагання Вашинґтонської Декларації, особливо пункт четвертий, де говориться про свободу десятьох сателітів, але не про такі поневолені держави як Україна.

Делеґація відвідала прем. Сен Лорана, міністрів Пірсона, Мартина, Пикерсґила та з послів Дікура, Головача, Старра і Запитного.

КУК ВШАНУВАВ Д-РА Г. САВИДЕРСОНА

Комітет Українців Канади вшанував президента Манітобського Університету, д-ра Гю Г. Савидерсона, бенкетовим прийняттям у Виндзор залі, в готелі Роял Александра, в вівторок, 28 лютого. Присутніх було коло 50 осіб — члени президії й ради Комітету, редактори часописів і визначніші громадяни.

Пані М. Дима, після промови, вручила скромні дарунки д-рові Савидерсонові й його дружині: йому книжку „Юкрейнієн Артс", а їй — вишиване накриття на стіл. Промовляли, з висловами пошани й вдячности гостеві за його прихильне наставлення до департаменту слов'янських студій в Університеті, В. Коссар, І. Г. Сирник, В. Гультай і пані М. Дима. На бенкеті був і коротко промовляв також Дост. М. Н. Григорчук. Предсідником вечора був А. І. Яремович.

В своїй недовгій, але щирій промові д-р Савидерсон сказав, що знає, що українці ставляться до науки поважно, що вони здобувають її з ентузіязмом і що вони цінять духові вартості. Щодо Університету, то його Рада є вдоволена з помочі, яку українці, через Клюб Українських Професіоналістів і Підприємців, дають йому — матеріяльно й морально. Він підкреслив, що українці роблять замітний вклад у розвиток Канади, і що вони повинні задержувати й плекати свої культурні цінності, бо це збагачує культуру Канади.

ВШАНОВУЮТЬ РОКОВИНИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

1 березня, за присутности Всч. Отців обох українських церков, голова філії УНО пані М. Шевчук, відкрила святочні сходини в Ню Вестмінстер. По святочній доповіді, д-р Росоха виголосив доповідь про Українську Державність і наших сусідів. Відтак відбулося в домі Панства Воронюків прийняття, яке почалось молитвою о. М. Білика, а закінчилось молитвою о. І. Костюка.

2 березня відзначено Роковини в Мишон Сиш, Б. К. Їх відкрив голова філії УНО В. Федорак, а проводив секретар М. Шевчук, Прийняття в домі В. Федорака. 3 березня відбулося Свято Карпатської України у Вікторії в залі Української Католицької Церкви. Відкрив його голова філії УНО Н. Мартинів, а проводив ним о. д-р А. Качур. По промові д-ра С. Росохи відбулося прийняття і тов. розмови.

4 березня святковано у Ванкувер в Українськім Національнім Домі. Святом проводив голова філії УНО О. Касюхнич. Доповідь д-ра Росохи була про нашу державність і сусідів. Прийняттям керував секретар Відділу Братства Карпатських Січовиків у Ванкувер Мих. Турок.

В ПОШТОВИХ УРЯДАХ БУДУТЬ АВТОМАТИЧНІ ОЛІВЦІ ЗАМІСТЬ ПЕР

Департамент пошти повідомляє, що замовив 500,000 автоматичних хемічних олівців, які заступлять теперішні ручки з перами. Впродовж найближчих шістьох місяців зникнуть з поштових урядів пера, і люди будуть послуговуватися хемічними олівцями, так званими „болпенами".

ПЕРОНІВ МІНІСТЕР ПРИЙНЯТИЙ ДО КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Перонів міністер закордонних справ д-р Херонімо Реморіно, покаявся і жалує за те, що виступав проти Католицької Церкви в Арґентині, і внаслідок того Ватикан погодився прийняти його до Церкви, з якої були його екскомунікували (виключили) під час диктатури Перона. Кажуть, що і сам Перон плянує їхати до Італії, щоб з нього зняли екскомунікацію.

ЗАТРИМАЛАСЯ У ВІДПОВІДНОМУ МОМЕНТІ

В Дюісбурґу (Німеччина) залізнича льокомотива, з'їхавши з рейок затрималася щасливо на цементовому мурі, не спричиняючи жадних нещасливих випадків

Дістали по три роки тюрми за те, що скривалися від суду

Ню Йорк, Н. Й. — Комуністичні провідники Ґеррі Винстон і Джілберт Ґрін, які п'ять років уникали присудженої їм п'ятирічної кари тюрми, дістали за це додатково по три роки ув'язнення. Вони обидва були засуджені ще в 1949 році, і 2-го липня 1951 року мали зголоситися до суду для відбуття кари. Від того часу вони скривалися, і зголосилися в суді аж тепер. Вони заявили, що явилися до суду тому, що тепер змінився „уклад часу" в порівнянні з 1951-им роком. Суд сконфіскував їхні 20,000 дол. кавції, за якими вони були звільнені. Оборонець Ґріна твердив, що оскарженому належалася б кара одного року тюрми, а оборонець Винстона сказав, що суд не довів, що його клієнт був повідомлений про день, коли мав почати відбування кари. Суд не взяв до уваги тверджень оборонців і визначив оскарженим вищий вимір кари.

Тваринницькі фарми не довіряють старшим колгоспникам

Проблема м'яса, що її так гостро поставлено на 20-му з'їзді в Москві, намагаються партійний провід розв'язувати великим способом: зненавидженим колгоспниками соцзмаганням, преміюванням і висуванням окремих колгоспниць до ранги „знатних" свинарок та телятниць, кареті — заходами адміністративного впливу. Але, не зважаючи на все це, продукція м'яса в колгоспах катастрофально спадає. З надрукованих у „Радянській Україні" 3 березня зведень про соцзмагання між тваринниками Рязанської (РСФСР) і Чернівецької областей (УССР) видно, що партійні керівники сільського господарства зневірилися вже, що дотеперішніми засобами можна чогось осягнути, і заміняють у тваринницьких колгоспників і колгоспниць в и ш к о леними комсомольцями - „ентузіястами". Газета „Сталинское Знамя" повідомляє: „У колгоспі „Вперед", Захарівського району, всі 22 комсомольці на чолі з секретарем організації недавно перейшли працювати на тваринницькі фарми. В області 167 т в а р и н н и ц ь к и х фарм обслужуються виключно силами комсомольців і молоді. Найближчим часом на роботу в тваринництво прибуде додатково 3,000 хлопців і дівчат. Доярками, телятницями, свинарками, возіями води і кормів в області працюють 12,000 комсомольців . . ."

ВСЯЧИНА

НАЙКРАЩИЙ ЛІК ПРОТИ ВИСОКОГО ТИСНЕННЯ КРОВИ — ЦЕ ОПЕРАЦІЯ

Д-р Пол Додлі Вайт, який лікував президента Айзенгавера під час серцевої недуги, написав звіт до „Журналу Товариства Американських Лікарів", в якому твердить, що найкращим ліком для чоловіків в молодечому і середньому віці — це операція. Він каже, що з 50-х його пацієнтів, яких він лікував від високого тиснення крови при допомозі ліків, — тільки два живуть. З інших 50-ох пацієнтів в тому самому віці і тієї самої чоловічої статі, які перебули операцію, 25 пацієнтів живуть, і з них 20 зовсім здорові і мають нормальне тиснення крови. Це все ділялося в роках 1941 — 1946. Тепер є кращі ліки для поборювання високого тиснення крови, і треба б знову ствердити, які успіхи дають ці ліки в порівнянні з операційними засобами.

ПЛЯНУЮТЬ ГЕЛІКОПТЕРОВУ КОМУНІКАЦІЮ В ПРОВІНЦІЇ ОНТАРІО

Плянується гелікоптерова комунікація між містечком Оаквіл і містами Торонтом та Гамільтоном. Деякі дані про ці задуми виявлено в плянах побудови публічного гелікоптерового летовища недалеко Оаквіл. Встановлення гелікоптерової комунікації між деякими містами південного і південно-західнього Онтаріо передбачається в чергових трьох роках. К. С.

АМЕРИКАНСЬКІ БІЛКИ ПРОГРАЛИ БИТВУ В АНГЛІЇ

В 1890 році один американець привіз до Лондону п'ять американських сірих білок (вивірок), які так розмножилися, що загрожували лондонським паркам. Англійські червоні білки не могли їх перемогти. Але уряд і Лісова комісія поспішила з допомогою домашнім білкам, і тепер в Лондоні майже немає сірих американських вивірок. Урядова допомога виглядала так, що кожна людина дістакала два шилінґи (28 центів) за вбиту американську білку.

„ДІМ БЕЗ ДВЕРЕЙ"

Московський щоденник „Известия" надрукували новинку про те, що внаслідок перебудови домів при Богословському переулку в Москві совєтські майстри так „перебудували" одно мешкання, що в ньому не було дверей, і не можна було вийти ані ввійти до цього двокімнатного мешкання. „Ісполком" районового совєта має вирішити, що робити з цим мешканням.

СЛИМАКАМИ ВИНИЩУЮТЬ СЛИМАКІВ

Власники цитрусових садів на Гаваях спроваджують із Лісбурґу на Флориді 200 „слимаків - канібалів", щоб ними нищити своїх гавайських слимаків, які нищать цитрусові дерева, обкирлючи листя і квіти. „Слимаки - канібали" такі обжори, що з'їдають не тільки інших слимаків, але під час голоду і самих себе. Їх транспортуватимуть до Гаваїв у картонах для яєць, бо кожний слимак мусить бути окремо, щоб себе не пожерли.

МУСЯТЬ ДВА РАЗИ ПЛАТИТИ ЗА ЇЗДУ ПІДЗЕМКОЮ

В найближчому місяці в столиці Арґентини Буенос Айресі підвищуть ціну за їзду підземкою з 40 до 60 центавів. В Арґентині немає монети вартости 60-ох центавів, тому пасажири проходитимуть попри два турнікети (коловороти) і в один кидатимуть монету вартости 50 центавів, а в другий десятицентову монету. Для порівняння з американськими цінами треба згадати, що 40 центавів рівняється $0.022, а 60 центавів — $0.033.

ХОЛОДНІ ВОХКІ РУКИ ВНАСЛІДОК НЕРВОВОЇ НАПРУГИ

Деякі люди мають холодні й такі вогкі руки, що навіть не можуть писати, бо замочують папір. Лікар д-р Волтер Альварез твердить, що це є внаслідок їхнього нервового стану. Коли б ці люди могли заспокоїтися і бути щасливі, то їхні руки негайно „потепліли б" і були б сухі. Часом лікарі при допомозі о п е р а ц і ї відповідних нервів „осушують" руки цим нервовим особам, але ця операція доволі тяжка і не завжди вдається, а оперована особа відчуває деколи після неї біль в руках.

✝

Ділимося сумною вісткою, що дня 26-го березня померла наша Найдорожча Мама, Дружина, Доня і Сестра

бл. п. Марія Стетт з дому Мурашко

проживши 41 років. Покійна родилась в Рочестері, Н. Й. Полишила в глибокім смутку мужа Йосифа, маму Розалію, синів Марка і Григорія і братів Теодора і Николу.

Похорон відбувся в четвер, 29-го березня з похор. заведення Литвин — Литвин на цвинтар Rosehill Cemetery, Linden, N. J.

Вічна Їй Пам'ять!
Горем прибита — РОДИНА

В першу річницю смерти бл. пам'яті

АНТОНА АНДРІЙОВИЧА БІЛОУСА

будуть відслужені

ПАНАХИДИ

7-го квітня 1956 р., о 3-ій годині дня на цвинтарі
Ukrainian Orthodox Centre
End Main Street, So. Bound Brook, N. J.

8-го квітня о годині 1-ій по Службі Божій
в Св. Троїцькій Церкві
(ріг 21-ої вулиці і 4-ої Евеню в Ню Йорку).

ТАРЗАН, ч. 3642. Події набувають нового напряму.

Булат болісно рикнув від приголомшливого удару. Роздратована сильна мавпа напала на Тарзана.

Раптом Тарзан відчув, що його підносять волохаті руки. Розлючена мавпа приготовлялася кинути його на землю!